

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/12

URBROJ: 354-02/8-26-10

Zagreb, 16. veljače 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Zvonimira Jukića, zamjenika predsjednice te Jasnice Lozo i Marijane Gortan Krnić, članica, postupajući povodom žalbe žalitelja Ramić-Trade d.o.o., Podstrana, OIB: 39960448656, izjavljenoj u odnosu na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F05-0003219, predmet nabave: izgradnja TS 35/20(10) kV Vrlika, naručitelja HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, OIB: 46830600751, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništavaju se dijelovi Tehničke specifikacije i Troškovnika sukladno obrazloženju rješenja, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F05-0003219, predmet nabave: izgradnja TS 35/20(10) kV Vrlika, naručitelja HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Ramić-Trade d.o.o., Podstrana, troškove žalbenog postupka, u iznosu od 21.040,00 eura.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb objavio je 30. prosinca 2025. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F05-0003219, predmet nabave: izgradnja TS 35/20(10) kV Vrlika.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je 9. siječnja 2026. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio gospodarski subjekt Ramić-Trade d.o.o., Podstrana. Žalitelj osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi, predlaže da se ponište dijelovi dokumentacije o nabavi zahvaćeni nezakonitošću te da mu se naknade troškovi

nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Žalitelj je žalbu uredio podneskom zaprimljenim kod ovog državnog tijela 15. siječnja 2026. godine.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnom navodi da je dokumentacija o nabavi zakonita, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbu odbiti.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te ostalih dostavljenih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj ističe da je u tablici 2.1.1. Tablice tehničkih podataka - sklopni blok 35 kV, naručitelj visinu sklopnih blokova 35 kV ograničio na maksimalno 2510 mm. Ukazuje da je tijekom postupka savjetovanja tražio naručitelja izmjenu maksimalno dopuštene visine, nakon čega je naručitelj odgovorio da na tržištu postoji više renomiranih proizvođača (ABB, Končar, Siemens i drugi) koji mogu ispuniti traženu visinu za SN blokove 35 kV. Međutim, žalitelj ističe da takvo obrazloženje naručitelja ne odgovara stvarnom činjeničnom stanju.

U nastavku dostavlja crteže i pripadajuće tehničke podatke SN blokova proizvođača Končar, ABB i Siemens, a za koje je naručitelj u svom izvješću o provedenom savjetovanju naveo da zadovoljavaju traženu visinu od maksimalno 2510 mm. Napominje da su svi crteži SN blokova proizvođača Končar, ABB i Siemens preuzeti iz službenih kataloga predmetnih proizvođača, a koji su javno dostupni na njihovim službenim mrežnim stranicama. Kao što se to vidi iz dostavljenih crteža i tehničkih podataka, visina SN bloka tip BVK 38 proizvođača „Končar AP“ iznosi 2293 mm, visina SN bloka tip UniGear ZS3.2 proizvođača „ABB“ (40,5 kV) iznosi 2600 mm, dok visina SN bloka tip NXAirS, 40.5kV proizvođača „Siemens“ iznosi 2800 mm. Iz predmetnih dokaza jasno proizlazi, smatra žalitelj, da se u propisanu visinu od maksimalno 2510 mm može uklopiti samo proizvođač Končar AP sa svojim SN blokom tip BVK 38 budući njegova visina iznosi 2293 mm. Žalitelj je mišljenja da je takvo ograničavanje visine SN bloka 35 kV na 2510 mm izvršeno s ciljem pogodovanja proizvođaču Končar AP te istodobnog isključenja svih SN blokova konkurentskih proizvođača. Ukazuje da se i prethodni (poništeni) postupak javne nabave istog predmeta nabave kao i ovaj predmetni postupak (drugi put objavljeni) temelje na podacima iz jednog te istog glavnog projekta broj 9739/1 koji nosi datum 12 mjesec 2021. godine, pri čemu je naručitelj dijelove tog istog glavnog projekta u oba slučaja objavio kao sastavne dijelove dokumentacije o nabavi. Kako je u oba slučaja identični glavni projekt, izrađen još 2021. godine, sastavni dio dokumentacije o nabavi, sasvim je jasno, ukazuje žalitelj, da se glavni projekt kao ključna tehnička podloga nije mijenjao.

Samim time, žalitelj je mišljenja da za odluku naručitelja da prethodno dozvoljenu visinu SN blokova 35 kV od 3010 mm odjednom smanji za 500 mm na novu visinu od 2510 mm nije postojala nikakva relevantna osnova. Smatra da se ovdje radi isključivo o zloupotrebi položaja naručitelja koji je temeljem činjenice da je prethodno (prvo) nadmetanje poništeno, raspolagao podacima o ponuđenoj visini SN blokova iz žaliteljeve prve ponude od 2550 mm, te je temeljem tog saznanja naručitelj odjednom odlučio da nova visina više neće biti 3010 mm već 2510 mm, odnosno svega 40 mm ili 4 cm ispod visine blokova iz žaliteljeve prethodne ponude. Upućuje na Tablicu tehničkih podataka - sklopni blok 35 kV iz ponude zajednice ponuditelja Končar – Elektroindustrija d.d. Zagreb i Brodometalurgija d.o.o. Split koja je dostavljena tijekom prvog (poništenog) postupka javne nabave istog predmeta nabave, gdje

su u toj ponudi ponuđeni SN blokovi tip BVK 38 proizvođača Končar AP. Žalitelj je mišljenja da je temeljem takvih informacija, naručitelj u ovom novom (ponovljenom) postupku javne nabave umjesto prijašnje visine od maksimalno 3010 mm „odjednom“ propisao novu visinu od maksimalno 2510 mm, s ciljem da žaliteljevu ponudu isključi iz sudjelovanja u ovom novom postupku nabave, budući naručitelj zna da žalitelj nudi SN blokove visine 2550 mm.

Žalitelj smatra da se radi o evidentnoj zloupotrebi položaja na način da naručitelj informacije koje je prikupio tijekom prvog (poništenog) postupka javne nabave koristi za manipulaciju i namještanje specifikacija na način da se u novu visinu od 2510 mm može uklopiti samo proizvođač Končar AP sa svojim SN blokovima tip BVK 38. Zaključuje da je sporni zahtjev iz tehničke specifikacije u suprotnosti sa sljedećim odredbama ZJN 2016: člankom 4. stavcima 1. i 2., člankom 206. stavkom 2. i člankom 210. stavkom 1.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da sukladno odredbama ZJN 2016 ima autonomno pravo odrediti tehničke specifikacije koje najbolje odgovaraju njegovim operativnim potrebama, pri čemu nije vezan specifikacijama iz prethodnih ili poništenih postupaka javne nabave. Ističe da je ograničenje visine na 2510 mm utemeljeno na objektivnim ergonomske i sigurnosnim razlozima. Naime, sklopni blokovi visine iznad zadane granice izmještaju upravljačke i signalne elemente izvan zone optimalnog dosega operatera, što bi zahtijevalo korištenje dodatnih pomoćnih sredstava poput platformi ili ljestava. Takva rješenja u skučenom prostoru visokonaponskih postrojenja predstavljaju izravan sigurnosni rizik i otežavaju brzu reakciju u izvanrednim situacijama, što je za naručitelja neprihvatljivo. Ističe da su navodi žalitelja o pogodovanju jednom proizvođaču netočni, što potvrđuju i sami dokazi koje je žalitelj priložio, naime, smatra da postojanje opreme visine 2293 mm jasno dokazuje da je traženu tehničku karakteristiku moguće ispuniti i da ona nije tehnički neopravdana.

Naručitelj pojašnjava da činjenica da određeni modeli drugih proizvođača u svojim osnovnim kataloškim izvedbama premašuju traženu visinu ne znači da ti proizvođači ne mogu ponuditi prilagođene (low-height) izvedbe ili da je natjecanje onemogućeno. Naručitelj smatra da je u postupku savjetovanja već pokazao fleksibilnost povećanjem visine na 2510 mm, čime je omogućio širu tržišnu utakmicu uz zadržavanje nužnih sigurnosnih standarda. Ukazuje da glavni projekt kao tehnička podloga definira prostorne gabarite građevine, ali ne ograničava naručitelja da unutar tog prostora zahtijeva kompaktniju opremu koja povećava zračni volumen iznad postrojenja, čime se izravno poboljšava sigurnost u slučaju pojave električnog luka i nadtlaka. Mišljenja je da mu žalitelj zapravo pokušava nametnuti opremu koja ne odgovara naručiteljevim sigurnosnim standardima, umjesto da svoju ponudu prilagodi legitimnim zahtjevima dokumentacije o nabavi.

Zatim naručitelj ističe da osim proizvođača Končar AP, traženu visinu do 2510 mm za sklopna postrojenja naponske razine 35 kV (36 kV ili 40.5 kV) mogu zadovoljiti i drugi renomirani proizvođači, prvenstveno kroz svoje kompaktne serije ili modularne prilagodbe niskonaponskog odjeljka. Primjerice, ukazuje da Schneider Electric nudi seriju SM6-36 (do 36 kV) čija visina iznosi približno 2250 mm, što je znatno ispod propisanog maksimuma, pri čemu upućuje na mrežne stranice tog proizvođača. Također ističe da globalni standard za metalom oklopljena postrojenja tipa KYN61-40.5, koja proizvode brojni licencirani proizvođači, redovito dolazi u izvedbama visine točno 2500 mm. Što se tiče proizvođača na koje žalitelj izriječno upućuje u žalbi, poput ABS-a i Siemensa, naručitelj napominje da se njihovi kataloški podaci na koje se žalba poziva odnose na standardne modele s maksimalnim dimenzijama niskonaponskih blokova. Međutim, ističe da oba proizvođača u svom portfelju nude opcije s nižim (low-height) niskonaponskim odjeljcima upravo za ugradnju u prostore s ograničenom visinom ili za ispunjavanje specifičnih ergonomske zahtjeva kupaca. Pojašnjava da visina sklopnog bloka u gornjem dijelu ovisi o

dimenzioniranju NN odjeljka koji je promjenjiv, te njegova modifikacija ne utječe na visokonaponske karakteristike uređaja niti na usklađenost s IEC normama.

Stoga je naručitelj mišljenja da je tvrdnja žalitelja da je tehnička specifikacija prilagođena isključivo jednom gospodarskom subjektu, činjenično neutemeljena, jer na tržištu postoji više dostupnih rješenja koja bez tehničkih poteškoća udovoljavaju zahtjevu od 2510 mm. Dodatno ističe da je maksimalna visina sklopnog bloka (2510 mm) izrijekom navedena u tablici tehničkih podataka (Tablica 2.1.1 Tehničke specifikacije), kao mjerljiv kriterij koji je primjenjiv na sve ponuditelje pod jednakim uvjetima. Smatra da se okolnost da je tijekom prethodnog savjetovanja razmotrio primjedbe i proveo usklađenje dokumentacije ne može tumačiti kao pogodovanje, već kao transparentno postupanje u cilju uklanjanja potencijalnih dvojbi i osiguravanja konkurentnosti. Napominje i da žalitelj svoju tezu pretežito gradi na usporedbi s vlastitim ranijim tehničkim rješenjem iz poništenog postupka javne nabave, što ne može biti mjerodavan kriterij za zakonitost aktualno propisanih zahtjeva, jer naručitelj u svakom postupku ima pravo definirati zahtjeve sukladno aktualnim potrebama i projektu.

Ocjenjujući žalbeni navod izvršen je uvid u žalitelju sporne dijelove dokumentacije o nabavi te je utvrđeno da u dijelu Tehničke specifikacije pod 2. Tablice tehničkih podataka, 2.1. 35 kV postrojenje, naručitelj opisuje tražene tehničke karakteristike sklopnog bloka 35 kV. Jedan od zahtjeva pod 2.1.1. Tablica tehničkih podataka - sklopni blok 35 kV, tiče se i dimenzija sklopnog bloka, gdje je naručitelj propisao da su tražene dimenzije (š x d x v) sljedeće: širina: max. 1400 mm, dubina: max. 2650 mm, visina: max. 2510 mm.

Žalitelj u žalbi upućuje na dimenzije tri proizvođača sklopnih blokova, iz kojih podataka proizlazi da se u traženu visinu može uklopiti samo jedan od tih proizvoda, sklopni blok tip BVK 38 proizvođača Končar AP. Naručitelj tijekom žalbenog postupka dostavlja ovjereni prijevod kataloškog materijala iz kojega proizlazi da proizvođač Schneider Electric nudi seriju SM6-36 (do 36 kV) sklopnih blokova čija visina iznosi 2250 mm.

Odredbe ZJN 2016 koje valja primijeniti kod ocjene žalbenog navoda su sljedeće. Članak 205. stavak 1. toga Zakona propisuje da se predmet nabave mora opisati na jasan, nedvojbjen, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio, a stavak 2. tog članka da opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu.

Nadalje, člankom 206. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da se tehničkim specifikacijama, kako su definirane u Prilogu VII. točki 1. toga Zakona, utvrđuju tražene karakteristike radova, robe ili usluga koje se nabavljaju, dok je stavkom 2. propisano da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju.

Člankom 210. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da tehničke specifikacije ne smiju upućivati na određenu marku ili izvor, ili određeni proces s obilježjima proizvoda ili usluga koje pruža određeni gospodarski subjekt, ili na zaštitne znakove, patente, tipove ili određeno podrijetlo ili proizvodnju ako bi to imalo učinak pogodovanja ili isključenja određenih gospodarskih subjekata ili određenih proizvoda, osim ako je to opravdano predmetom nabave.

Pravila dokazivanja u postupku pred Državnom komisijom propisana su člankom 403. ZJN 2016, koji u stavku 1. propisuje da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Stavkom 2. je propisano da je žalitelj obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi, dok je stavkom 3. propisano da je naručitelj obavezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Dakle, žalitelj smatra da je naručitelj, ograničenjem visine sklopnog bloka kojega nabavlja na 2510 mm, pogodio proizvođaču Končar AP, jer se, prema podacima koje je dostavio uz žalbu, u navedenu visinu uklapa samo sklopni blok tip BVK 38 tog proizvođača, dok kataloške izvedbe proizvođača ABB i Siemens prelaze traženi maksimum visine. Dodatno, žalitelj ukazuje na okolnost da je u prethodnom (poništenom) postupku javne nabave istog predmeta nabave bila dopuštena veća maksimalna visina (3010 mm), te iz toga izvodi zaključak o zlouporabi položaja naručitelja i prilagodbi tehničkih zahtjeva s ciljem isključenja žalitelja iz predmetnog postupka javne nabave koji propisivanjem ove visine ne može ponuditi proizvod kojega je ponudio u prethodnom postupku. Također, žalitelj svoje navode temelji i na činjenici da se glavni projekt koji je temelj za propisivanje tehničke specifikacije nije mijenjao od 2021. godine do danas, a dijelovi toga projekta su sastavni dijelovi dokumentacije o nabavi kako prethodnog, tako i predmetnog postupka javne nabave.

Međutim, naručitelj je u pravu kada u odgovoru na žalbu navodi da nije vezan tehničkim rješenjima ili specifikacijama iz prethodnih postupaka javne nabave, već u svakom pojedinom postupku ima pravo definirati zahtjeve sukladno aktualno utvrđenim potrebama, pod uvjetom da pritom postupa u skladu s načelima i odredbama ZJN 2016. Iz citiranih zakonskih odredaba proizlazi da naručitelj ima pravo odrediti predmet nabave i tehničke specifikacije u skladu sa svojim potrebama, pri čemu je dužan osigurati da opis predmeta nabave bude jasan, nedvojbjen i neutralan te da tehničke specifikacije omogućuju jednak pristup gospodarskim subjektima i ne stvaraju neopravdane prepreke tržišnom natjecanju. Isto tako, tehničke specifikacije ne smiju imati učinak pogodovanja ili isključenja određenih gospodarskih subjekata, osim ako je to opravdano predmetom nabave.

U odnosu na konkretan prigovor, odlučno je pitanje ima li propisivanje maksimalne visine od 2510 mm učinak neopravdanog ograničavanja tržišnog natjecanja, odnosno pogodovanja samo jednom proizvođaču. Postupajući prema pravilima dokazivanja u žalbenom postupku pred Državnom komisijom, žalitelj je dostavio tehničke podatke triju proizvođača te tvrdio da se u traženu visinu uklapa samo jedan proizvod. Međutim, pored toga što je iznio tvrdnje da više proizvođača, pa i oni na koje upućuje žalitelj, u svom portfelju imaju opcije s nižim (low-height) niskonaponskim odjeljcima upravo za ugradnju u prostore s ograničenom visinom, naručitelj je tijekom žalbenog postupka dostavio ovjereni prijevod kataloškog materijala iz kojeg proizlazi da proizvođač Schneider Electric nudi seriju SM6-36 (do 36 kV) sklopnih blokova visine 2250 mm, što je ispod dokumentacijom o nabavi propisanog maksimuma od 2510 mm. Time je naručitelj, u smislu članka 403. stavka 3. ZJN 2016, dokazao postojanje činjenica na kojima temelji svoje postupanje, odnosno da na tržištu postoji više rješenja koja udovoljavaju traženoj maksimalnoj visini. Već sama činjenica postojanja najmanje dva proizvođača čiji proizvodi ulaze u propisane gabarite isključuje zaključak žalitelja da je tehnička specifikacija prilagođena isključivo jednom gospodarskom subjektu ili jednom proizvodu. Ovdje treba istaknuti da žalitelj tijekom žalbenog postupka nije dostavio očitovanje kojim bi eventualno osporio tvrdnje naručitelja o mogućnosti da proizvođači nude opcije s nižim odjeljcima niti se očitovao o dostavljenom dokazu od strane naručitelja niti dostavio protudokaz.

Slijedom navedenog, žalbeno tijelo ocjenjuje da žalitelj nije dokazao postojanje nezakonitosti na koju se poziva u svom navodu te se stoga predmetni žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi upućuje na sljedeći sporni zahtjev tehničke specifikacije. U tablici 2.3.1 Tablica tehničkih podataka – energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, naručitelj je propisao sljedeće zahtjeve: gubici praznog hoda ≤ 3215 W, gubici zbog opterećenja $27250 \leq W$, Indeks vršne učinkovitosti PEI prema zahtjevima za ekološki dizajn EU br 548/2014 – DA. Ističe da je tijekom postupka prethodnog savjetovanja uputio primjedbe, odnosno da je

prema Uredbi EU 548/2014 za transformatore snage iznad 3150 kVA mjerodavan PEI (indeks vršne učinkovitosti). Ukazuje da za transformatore nazivne snage 4 MVA ili 4000 kVA koji se nabavljaju u ovom postupku nabave, sukladno Uredbi EU 548/2014 PEI iznosi 99,532%. Dakle, žalitelj ističe da za takve transformatore Uredba ne propisuje maksimalne gubitke, nego definira indeks najniže vršne učinkovitosti (Peak Efficiency Index – PEI) koji se izražava u postotcima (%). Nakon što citira odgovarajuće dijelove Uredbe, tumači da kada se u formulu ubace potrebni podaci, a u konkretnom slučaju ovog postupka nabave to su podaci o gubicima praznog hoda (P_o) i gubicima opterećenja, gubici kratkog spoja (P_k), konačni izračun pokazuje vrijednost indeksa vršne učinkovitosti (PEI).

Ističe da je naručitelj u tehničkoj specifikaciji bio ovlašten propisati vrijednost indeksa najniže vršne učinkovitosti (PEI) u skladu sa obvezujućom Uredbom Komisije (EU) br. 548/2014, a takav uvjet za ovdje traženi transformator nazivne snage 4 MVA (4000 kVA) glasi $PEI \geq 99,532\%$. Međutim, žalitelj smatra da naručitelj nije bio ovlašten pored indeksa najniže vršne učinkovitosti (PEI) ponuditeljima nametati ograničenja po pitanju određenih razina gubitaka praznog hoda P_o i gubitaka opterećenja (gubici kratkog spoja) P_k . Naime, pojašnjava da način na koji će ponuditelji (proizvođači) ispuniti propisane vrijednosti indeksa najniže vršne učinkovitosti (PEI) ovisi od proizvođača do proizvođača budući se gubici svih proizvođača međusobno razlikuju iz razloga što je svaki proizvođač razvio svoje vlastito tehničko rješenje. Stoga Uredba Komisije (EU) br. 548/2014 ne uvjetuje razinu gubitaka za srednje velike energetske transformatore, već dopušta svim proizvođačima da temeljem svojih vlastitih tehničkih rješenja, to jest kombinacijom njihovih specifičnih razina gubitaka praznog hoda P_o i gubitaka opterećenja (gubici kratkog spoja) P_k , udovolje obvezujućim vrijednostima indeksa najniže vršne učinkovitosti (PEI). Svoju tvrdnju da se traženi indeks PEI može postići različitim kombinacijama gubitaka praznog hoda P_o i gubitaka opterećenja (gubici kratkog spoja) P_k , odnosno da svaki proizvođač ima vlastitu razinu gubitaka ovisno o svom tehničkom rješenju, žalitelj dokazuje na primjeru javno dostupnih podataka iz prethodnog postupka nabave istog naručitelja gdje su bili traženi transformatori nazivnih snaga 8 i 16 MVA.

Naime, obvezujući indeks PEI od $\geq 99,593\%$ kod transformatora 8 MVA u slučaju žaliteljeve ponude (transformatori proizvođača Sami Trafo) postignut je kombinacijom gubitaka 4,6 kW i 57,5 kW, dok je identični indeks PEI od $\geq 99,593\%$ u slučaju ponude Cotra d.o.o. (transformatori proizvođača Končar) postignut kombinacijom gubitaka 4,9 kW i 54 kW. Isto tako, obvezujući indeks PEI od $\geq 99,663\%$ kod transformatora 16 MVA u slučaju žaliteljeve ponude (transformatori proizvođača Sami Trafo) postignut je kombinacijom gubitaka 8 kW i 90 kW, dok je identični indeks PEI od $\geq 99,663\%$ u slučaju ponude Cotra d.o.o. (transformatori proizvođača Končar) postignut kombinacijom gubitaka 7,7 kW i 94 kW.

Žalitelj zaključuje da s obzirom na to da obvezujuća Uredba Komisije (EU) br. 548/2014 propisuje samo indeks najniže vršne učinkovitosti (Peak Efficiency Index – PEI), a koji se može postići kombinacijom različitih razina gubitaka praznog hoda i gubitaka kratkog spoja (gubici opterećenja), nezakonito je postupio naručitelj kada je u tablici 2.3.1 tablica tehničkih podataka - energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, postavio uvjete za određene razine gubitaka praznog hoda (≤ 3215 W) i gubitaka kratkog spoja (gubici zbog opterećenja) ≤ 27250 W). Ukazuje da je tijekom postupka prethodnog savjetovanja naveo da su traženi gubici u praznom hodu (≤ 3215 W) i gubici pod opterećenjem (≤ 27250 W) identični gubicima za transformator 4 MVA proizvođača Končar D&ST, a koji je u prethodnom (poništenom) postupku javne nabave ponuđen od strane zajednice ponuditelja Končar – Elektroindustrija d.d., Zagreb i Brodometalurgija d.o.o., Split. Kao dokaz za gornju tvrdnju, u nastavku dostavlja ispunjenu tablicu 2.3.1 Tablica tehničkih podataka - energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA iz ponude zajednice ponuditelja Končar –

Elektroindustrija d.d., Zagreb i Brodometalurgija d.o.o., Split koja je dostavljena tijekom prvog (poništenog) postupka nabave.

Žalitelj smatra da naručitelj kao stručna osoba vrlo dobro zna da je za transformatore snage 4 MVA, a u skladu sa obvezujućom Uredbom Komisije (EU) br. 548/2014, mjerodavan isključivo PEI (indeks vršne učinkovitosti), a ne pojedini gubici transformatora koje je naručitelj odredio na način da su isti potpuno identični gubicima transformatora 4 MVA proizvođača Končar D&ST kojeg je zajednica ponuditelja Končar – elektroindustrija d.d., Zagreb i Brodometalurgija d.o.o., Split ponudila u prethodnom (poništenom) postupku nabave.

Temeljem svega prethodno navedenog, žalitelj navodi da je potrebno poništiti dijelove tehničke specifikacije koji su obuhvaćeni nezakonitošću, i to konkretno zahtjeve u tablici 2.3.1 Tablica tehničkih podataka - energetske transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, kojima naručitelj nezakonito traži gubitke praznog hoda od ≤ 3215 W i gubitke zbog opterećenja od ≤ 27250 W. Ističe da su zahtjevi u suprotnosti sa člankom 4. stavcima 1. i 2., člankom 206. stavkom 2. i člankom 210. stavkom 1. ZJN 2016. Ujedno, smatra da su sporni zahtjevi iz tehničke specifikacije u suprotnosti s obvezujućom Uredbom Komisije (EU) br. 548/2014 koja ne predviđa nikakva ograničenja po pitanju određenih razina gubitaka praznog hoda P_o i gubitaka opterećenja (gubici kratkog spoja) P_k već dopušta svim proizvođačima da na osnovu svog vlastitog tehničkog rješenja, to jest kombinacijom njihovih specifičnih razina gubitaka praznog hoda P_o i gubitaka opterećenja (gubici kratkog spoja) P_k , udovolje obvezujućim vrijednostima indeksa najniže vršne učinkovitosti (PEI) koje su propisane u predmetnoj Uredbi EU, a što se lako provjerava na način da se podaci o gubicima uvrste u formulu koja se nalazi u prilogu II. iste Uredbe.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da ključni argument žalitelja počiva na pogrešnom tumačenju Uredbe Komisije (EU) br. 548/2014, kojom se propisuju minimalni zahtjevi za ekološki dizajn energetskih transformatora. Prvenstveno, ističe da je navedena Uredba EU instrument zaštite tržišta koji propisuje minimalno dopuštenu razinu učinkovitosti (donju granicu), a nikako ne zabranjuje naručitelju da zahtijeva opremu veće učinkovitosti od propisanog minimuma. Indeks vršne učinkovitosti (PEI) od 99,532% predstavlja zakonski prag ispod kojeg se proizvod ne smije staviti na tržište EU, ali naručitelj, u skladu sa svojom poslovnom politikom energetske učinkovitosti i smanjenja pogonskih troškova (gubitaka), ima legitimno pravo zahtijevati transformator s gubicima koji su stroži od onih koje predviđa "Tier 2" standard. Pojašnjava da propisivanje maksimalnih vrijednosti gubitaka praznog hoda i gubitaka zbog opterećenja predstavlja uobičajenu praksu u elektroenergetici te da su ti parametri ključni za izračun ukupnog troška vlasništva (TCO - Total Cost of Ownership) tijekom životnog vijeka transformatora od 30 i više godina. Naručitelj ističe da je ove vrijednosti odredio na temelju stručnih proračuna i potreba mreže, osiguravajući da odabrani transformator ne samo zadovoljava PEI indeks, već i specifičan profil gubitaka koji optimizira rad sustava.

Naručitelj je mišljenja da tvrdnja žalitelja da su propisani gubici identični gubicima jednog specifičnog proizvoda konkretnog proizvođača iz prethodnog postupka javne nabave, ne predstavlja dokaz o pogodovanju. Smatra da činjenica da jedan proizvođač može zadovoljiti te parametre samo potvrđuje da su zahtjevi tehnički izvedivi. Pojašnjava da je proizvodnja transformatora visokotehnološki proces u kojem svaki renomirani proizvođač (poput Siemens, ABB, Schneider Electrica i drugih) može, primjenom kvalitetnijih materijala (npr. magnetskih limova s manjim specifičnim gubicima i bakrenih vodiča većeg presjeka), dizajnirati i proizvesti transformator koji zadovoljava točno specificirane gubitke. Nadalje, metoda izračuna PEI indeksa iz Priloga II. Uredbe izravno ovisi o vrijednostima P_o i P_k . Naručitelj je, propisivanjem ovih vrijednosti, zapravo precizno definirao put do postizanja tražene učinkovitosti, što doprinosi transparentnosti i usporedivosti ponuda. Ističe da su

navodi žalitelja da "nije moguće točno definirati gubitke" stručno neutemeljeni, jer se svaki transformator projektira upravo prema zadanim maksimalnim gubicima koje proizvođač jamči ispitnim izvještajima nakon izrade. Usklađenost s Uredbom EU 548/2014 potvrđuje se kroz "DA" u tablici, što znači da ponuđeni transformator mora ispuniti zakonski PEI, dok su dodatno definirani gubici stroži, kvalitativni zahtjevi naručitelja koji su dopušteni i uobičajeni u postupcima javne nabave radi postizanja maksimalne energetske učinkovitosti. Slijedom navedenog, naručitelj ostaje pri postavljenim tehničkim specifikacijama, jer one osiguravaju nabavu opreme najviše kvalitete i najnižih dugoročnih gubitaka, što je u izravnom interesu naručitelja i krajnjih korisnika.

U prilog zakonitosti propisivanja i maksimalnih gubitaka (P_o i P_k) naručitelj ukazuje da Uredba Komisije (EU) 2019/1783 u svojim uvodnim odredbama prepoznaje praksu nabave u kojoj se pri tenderiranju koriste (kapitaliziraju) gubici praznog hoda i gubici opterećenja radi optimizacije ukupnih troškova tijekom životnog vijeka opreme, što po mišljenju naručitelja potvrđuje da je postavljanje ovakvih zahtjeva u postupcima nabave opravdano i u skladu sa svrhom propisa.

Kod ocjene žalbenog navoda provjeren je sadržaj žalitelju spornih dijelova Tehničke specifikacije te je utvrđeno da u točki 2.3.1 Tablica tehničkih podataka - energetske transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, naručitelj propisuje, između ostalih, i sljedeće minimalne tehničke karakteristike: gubici praznog hoda ≤ 3215 W, gubici zbog opterećenja ≤ 27250 W, Indeks vršne učinkovitosti PEI prema zahtjevima za ekološki dizajn EU br. 548/2014: DA.

Pravni okvir koji valja primijeniti kod ocjene ovog žalbenog navoda čine odredbe članka 205. stavka 1., 206. stavaka 1. i 2., 210. stavka 1. te 403. ZJN 2016.

U prvom dijelu žalbenog navoda žalitelj tvrdi da je protivno odredbama Uredbe Komisije (EU) br. 548/2014 tehničkom specifikacijom propisivati zahtjeve koji se tiču gubitaka praznog hoda i gubitaka zbog opterećenja, već da je dopušteno samo zahtijevati konkretan indeks vršne učinkovitosti PEI.

Uredba Komisije (EU) br. 548/2014 definira minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti, maksimalno dopuštene gubitke, pravila za projektiranje transformatora, s ciljem smanjenja potrošnje energije u EU, smanjenje emisija CO_2 te povećanja energetske učinkovitosti elektroenergetskog sustava. Prema sadržaju Uredbe transformatori moraju imati ograničene gubitke, definirane tablicama u Uredbi, tehničku dokumentaciju (uključujući nazivnu snagu, gubitke P_o i P_k , masu, tehničke karakteristike), oznaku proizvođača te Izjavu o sukladnosti. Indeks vršne učinkovitosti (PEI – Peak Efficiency Index) nije jedini odlučujući kriterij i ne isključuje zahtjeve za gubitke praznog hoda (P_o) i gubitke opterećenja (P_k). Dakle, Uredba propisuje PEI kao osnovni kriterij za energetske transformatore, ali taj indeks je izravno definiran pomoću P_o i P_k , pa zahtjevi za gubitke ostaju tehnički temelj cijelog sustava. Kako na to upućuje sam žalitelj, PEI se upravo izračunava pomoću P_o i P_k (koji nisu samostalno tablično ograničeni), ali su implicitno ograničeni jer određuju PEI. Proizvođač transformatora mora projektirati transformator s dovoljno niskim P_o i P_k kako bi ukupni PEI bio $\geq$ minimalne vrijednosti iz Uredbe. Dakle, nameće se zaključak da je PEI konačni kriterij sukladnosti, ali da su P_o i P_k temeljni tehnički parametri koji ga određuju.

Stoga, za zaključiti je da Uredba Komisije (EU) br. 548/2014 propisuje minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti u obliku indeksa vršne učinkovitosti (PEI) kao uvjet za stavljanje energetskih transformatora na tržište Europske unije. Međutim, navedena Uredba ne ograničava pravo naručitelja da u okviru postupka javne nabave propiše strože tehničke zahtjeve, uključujući maksimalne dopuštene vrijednosti gubitaka praznog hoda i gubitaka opterećenja. Slijedom toga, činjenica da transformator može zadovoljiti minimalni PEI ne znači da naručitelj ne smije zahtijevati niže gubitke, osobito imajući u vidu operativne troškove, energetske učinkovitost i tehničke potrebe elektroenergetskog sustava. Stoga propisivanje maksimalnih dopuštenih gubitaka samo po sebi ne predstavlja postupanje

protivno Uredbi (EU) br. 548/2014, niti predstavlja nezakonitu tehničku specifikaciju u konkretnom slučaju te se ovaj dio žalbenog navoda ocjenjuje neosnovanim.

Međutim, u drugom dijelu navoda žalitelj ističe da su propisane granične vrijednosti gubitaka ($\leq 3215 \text{ W}$ i $\leq 27250 \text{ W}$) identične gubicima transformatora 4 MVA proizvođača Končar D&ST, koji je bio ponuđen u prethodnom (poništenom) postupku javne nabave, te da takvo precizno određivanje vrijednosti ima učinak pogodovanja tom proizvođaču.

U konkretnom slučaju žalitelj je dostavio dokaz da su propisane vrijednosti gubitaka identične vrijednostima iz ponude toga proizvođača iz prethodnog postupka javne nabave. Time je učinio vjerojatnim svoju tvrdnju da su granične vrijednosti postavljene na razini konkretnog proizvoda jednog proizvođača. Za razliku od prethodno ocijenjenog žalbenog navoda koji se odnosio na dimenzije sklopnog bloka, u ovom slučaju naručitelj tijekom žalbenog postupka nije dostavio dokaze iz kojih bi proizlazilo da na tržištu postoji barem još jedan proizvođač, odnosno konkretan model transformatora nazivne snage 4 MVA, koji s vrijednostima gubitaka praznog hoda i gubitaka opterećenja ulazi u propisane maksimalne granice. Naručitelj je ostao na općenitim tvrdnjama o mogućnosti projektiranja transformatora prema zadanim parametrima, ali nije potkrijepio te tvrdnje konkretnim dokazima o dostupnosti takvih proizvoda na tržištu.

Slijedom navedenog, Državna komisija ocjenjuje da naručitelj nije, u smislu članka 403. stavka 3. ZJN 2016, dokazao postojanje okolnosti koje bi otklonile sumnju da tako precizno određene granične vrijednosti gubitaka imaju učinak pogodovanja određenom proizvođaču. U nedostatku takvog dokaza, sporni dio tehničke specifikacije ne može se smatrati usklađenim s člankom 206. stavkom 2. i člankom 210. stavkom 1. ZJN 2016. Stoga je žalbeni navod u dijelu koji se odnosi na način određivanja konkretnih graničnih vrijednosti gubitaka praznog hoda i gubitaka opterećenja ocijenjen osnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi upućuje na podatke u tablici 2.3.1 Tablica tehničkih podataka – energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, gdje je naručitelj propisao sljedeće zahtjeve: masa ulja $\leq 4000 \text{ kg}$, ukupna masa transformatora $\leq 14500 \text{ kg}$, dužina $\leq 3.950 \text{ m}$, širina $\leq 2.100 \text{ m}$, visina $\leq 3.300 \text{ m}$. Ukazuje da su težine i dimenzije transformatora u ovom postupku nabave identične težinama i dimenzijama transformatora 4 MVA proizvođača Končar D&ST, a koji je u prethodnom (poništenom) postupku javne nabave ponuđen od strane zajednice ponuditelja Končar – Elektroindustrija d.d., Zagreb i Brodometalurgija d.o.o., Split. Kao dokaz za gornju tvrdnju, u nastavku dostavlja ispunjenu tablicu 2.3.1 Tablica tehničkih podataka - energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA iz ponude zajednice ponuditelja Končar – Elektroindustrija d.d., Zagreb i Brodometalurgija d.o.o., Split koja je dostavljena tijekom prvog (poništenog) postupka nabave.

Žalitelj smatra da takvim postupanjem naručitelj opetovano zloupotrebljava svoj položaj na način da informacije koje je prikupio tijekom prvog (poništenog) postupka koristi za manipulaciju i namještanje specifikacija na način da se u nove (smanjene) dimenzije može uklopiti samo energetski transformator tip TRN4000-36x proizvođača Končar – Distributivni i specijalni transformatori d.d., Zagreb. Upućuje na činjenicu da je kao razlog neprihvatanja žaliteljevog zahtjeva iz postupka prethodnog savjetovanja, za većim dimenzijama i težinom transformatora, naručitelj odgovorio da su dimenzije određene građevinskim projektom i temeljima za transformator. Međutim, žalitelj ukazuje da se u tehničkoj specifikaciji, pod točkom 1.3 Energetski transformatori, na stranici 27 tehničke specifikacije, navodi sljedeće: „Temelji transformatora, uljna jama i svi spojevi su projektirani za ugradnju transformatora 35/20(10) kV, s automatskom regulacijom napona na VN strani, snage 8 MVA, te se kad poraste konzum isti mogu ugraditi bez većih zahvata.“. Dakle, kao što se to vidi iz gore citirane točke 1.3 tehničke specifikacije, žalitelj ukazuje da su temelji transformatora i uljna jama projektirani za transformatore snage 8 MVA što je dvostruko veća snaga u odnosu na

transformatore 4 MVA koji su predmet isporuke u ovom postupku. U nastavku prilaže crtež transformatora 8 MVA proizvođača Končar D&ST na kojem su navedene dimenzije i težina transformatora, a koji se može smjestiti na temelje u TS Vrlika.

S obzirom na to da transformator 8 MVA, za kojeg su projektirani temelji i uljna jama, ima daleko veće dimenzije i ukupnu masu u odnosu na tražene dimenzije i masu transformatora 4 MVA, a koje su određene na način da pogoduju isključivo proizvođaču Končar D&ST, žalitelj smatra da je više je nego evidentno da je naručitelj neopravdano odbio njegov zahtjev u kojem je tražio povećanje dimenzija i mase za transformatore 4 MVA. Da se radi o fiktivnom ograničavanju dimenzija i masa transformatora najbolje pokazuje, smatra žalitelj, usporedba dopuštenih masa i dimenzija između prvog (poništenog) postupka nabave i ovog novog (drugi put objavljenog) postupka javne nabave. Kako je to vidljivo iz gornje ispunjene tablice 2.3.1 Tablica tehničkih podataka - energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA iz ponude zajednice ponuditelja Končar – Elektroindustrija d.d., Zagreb i Brodometalurgija d.o.o., Split koja je dostavljena tijekom prvog (poništenog) postupka nabave, prethodno su od strane naručitelja bile dopuštene sljedeće mase i dimenzije: masa ulja ≤ 5000 kg, ukupna masa transformatora ≤ 20000 kg, dužina ≤ 4.300 m, širina ≤ 2.550 m, visina ≤ 3.350 m.

Žalitelj upućuje na činjenicu da su sada, u ovom novom (ponovljenom) postupku nabave, prethodno dopuštene mase i dimenzije višestruko smanjene. Nadalje, kako je to već detaljno izneseno kod prvog žalbenog navoda, žalitelj ukazuje da je sastavni dio oba postupka nabave (prvog poništenog i ovog novog) potpuno identičan i nepromijenjeni glavni projekt iz 2021. godine, a što znači da između dvije objave ovog postupka nije dolazilo do nikakvih izmjena, što jasno uključuje i nepostojanje izmjena u dijelu glavnog projekta kojim je obuhvaćen predmetni transformator 4 MVA. Žalitelj zaključuje da su zahtjevi u suprotnosti sa člankom 4. stavcima 1. i 2., člankom 206. stavkom 2. i člankom 210. stavkom 1. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da žalitelj svoje tvrdnje o pogodovanju temelji isključivo na usporedbi s tehničkim podacima iz prethodnog, poništenog postupka javne nabave, zanemarujući pritom diskrecijsko pravo i obvezu naručitelja da u svakom pojedinom postupku definira specifikacije koje u tom trenutku najbolje odgovaraju njegovim operativnim i tehničkim standardima. Smatra da činjenica da su temelji projektirani za transformator snage 8 MVA ne obvezuje naručitelja na prihvaćanje gabarita od 8 MVA za transformator snage 4 MVA. Upravo suprotno, naručitelj pojašnjava da teži ugradnji energetski učinkovitije i modernije opreme koja je kompaktnijih dimenzija i manje mase. Manja ukupna masa i masa ulja izravno doprinose smanjenju rizika za okoliš, olakšavaju manipulaciju prilikom ugradnje i održavanja te smanjuju opterećenje na samu konstrukciju uljne jame. Propisivanje manjih gabarita za opremu manje snage (4 MVA) unutar prostora predviđenog za jači transformator (8 MVA) osigurava veću prozračnost, lakši pristup za servisiranje i višu razinu protupožarne sigurnosti, što su legitimni tehnički ciljevi naručitelja.

Ističe da su navodi o pogodovanju određenom proizvođaču činjenično neutemeljeni. To što oprema jednog proizvođača zadovoljava tražene parametre, po mišljenju naručitelja ne znači da je ona jedina na tržištu, već samo potvrđuje da je zahtjev tehnički ostvariv. Ističe da su dimenzije i mase koje je propisao tehničkom specifikacijom standardne za suvremene transformatore snage 4 MVA kod niza europskih i svjetskih proizvođača (kao što su Schneider Electric, Siemens, ABB, pa i specijalizirani proizvođači poput SGB-Smit ili Tesara), koji redovito nude rješenja unutar zadanih limita za ovu nazivnu snagu. Naručitelj smatra da nije dužan prilagođavati dokumentaciju o nabavi starijim ili manje učinkovitim modelima transformatora koji su glomazniji i teži, a koje žalitelj eventualno nudi. Pojašnjava da je smanjenje dopuštenih dimenzija u odnosu na prethodni postupak rezultat optimizacije projektnog rješenja. Naručitelj smatra da ima pravo, pa i obvezu, iz neuspjelih postupaka izvući zaključke i postrožiti kriterije kako bi dobio tehnološki napredniju opremu. Budući da

tražene dimenzije omogućuju sudjelovanje svim proizvođačima koji prate moderne trendove kompaktne gradnje transformatora, zaključuje da ne postoji povreda načela tržišnog natjecanja niti jednakog tretmana. Naručitelj je mišljenja da žalitelj ne može zahtijevati povećanje dimenzija samo zato što njegova oprema ne zadovoljava suvremene standarde kompaktnosti koje naručitelj opravdano zahtijeva. Slijedom navedenog, naručitelj zaključuje da su tehničke specifikacije postavljene razmjerno predmetu nabave i potrebama naručitelja.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u žalitelju sporne dijelove Tehničke specifikacije te je utvrđeno da u točki 2.3.1 Tablica tehničkih podataka - energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, naručitelj propisuje, između ostalih, i sljedeće minimalne tehničke karakteristike: masa ulja ≤ 4000 kg, ukupna masa transformatora ≤ 14500 kg, dimenzije: dužina ≤ 3.950 m, širina ≤ 2.100 m, visina ≤ 3.300 m.

Nadalje, u točki 1.3 Energetski transformatori, na stranici 27. Tehničke specifikacije, navodi se sljedeće: „Temelji transformatora, uljna jama i svi spojevi su projektirani za ugradnju transformatora 35/20(10) kV, s automatskom regulacijom napona na VN strani, snage 8 MVA, te se kad poraste konzum isti mogu ugraditi bez većih zahvata.“.

Pravni okvir koji valja primijeniti kod ocjene ovog žalbenog navoda čine odredbe članka 205. stavka 1., 206. stavaka 1. i 2., 210. stavka 1. te 403. ZJN 2016.

Žalitelj dakle tvrdi da su propisane maksimalne mase i dimenzije identične tehničkim karakteristikama transformatora 4 MVA proizvođača Končar D&ST, koji je bio ponuđen u prethodnom (poništenom) postupku javne nabave, te da takvo precizno određivanje gornjih granica ima učinak pogodovanja tom proizvođaču. U prilog tome dostavlja tehničke podatke iz ponude zajednice ponuditelja iz prethodnog postupka javne nabave iz kojih proizlazi da su maksimalne mase i dimenzije određene u ovom postupku identične tehničkim karakteristikama konkretnog proizvoda ponuđenog u prethodnom postupku. Time je žalitelj učinio vjerojatnom tvrdnju da su granične vrijednosti postavljene upravo na razini tog konkretnog proizvoda.

Naručitelj je u odgovoru na žalbu naveo da su traženi gabariti standardni za suvremene transformatore snage 4 MVA te da ih može zadovoljiti veći broj proizvođača, pozivajući se općenito na tržišne trendove i modernu kompaktnu gradnju. Međutim, za razliku od situacije kod prvog žalbenog navoda (koji se odnosio na dimenzije sklopnog bloka), u ovom slučaju naručitelj tijekom žalbenog postupka nije dostavio niti jedan konkretan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da barem još jedan konkretan proizvod određenog proizvođača, nazivne snage 4 MVA, s propisanim vrijednostima mase ulja, ukupne mase i dimenzija, ulazi u zadane maksimalne gabarite. Općenite tvrdnje o tome da „više proizvođača“ nudi takva rješenja, bez dostave tehničke dokumentacije, kataloga ili drugih provjerljivih podataka, ne mogu se smatrati dostatnim dokazom u smislu članka 403. stavka 3. ZJN 2016.

Dodatno, okolnost da su temelji projektirani za transformator snage 8 MVA sama po sebi ne znači da naručitelj ne smije zahtijevati kompaktniji transformator manje snage. Međutim, ta okolnost slabi argument o nužnosti strogo ograničenih gabarita, osobito u situaciji kada su propisane maksimalne vrijednosti u potpunosti podudarne s dimenzijama i masom konkretnog proizvoda jednog proizvođača, a naručitelj nije dokazao da su takvi zahtjevi objektivno uvjetovani tehničkim ograničenjima prostora niti da ih može ispuniti širi krug tržišnih sudionika.

Slijedom navedenog, Državna komisija ocjenjuje da naručitelj nije, u smislu članka 403. stavka 3. ZJN 2016, otklonio žaliteljev prigovor da tako precizno određene maksimalne mase i dimenzije imaju učinak pogodovanja određenom proizvođaču, čime sporni dio tehničke specifikacije nije usklađen s člankom 206. stavkom 2. i člankom 210. stavkom 1. ZJN 2016. Stoga je žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi osporava dijelove dokumentacije o nabavi kojima su propisani uvjeti tehničke i stručne sposobnosti koji se tiču raspolaganja stručnjacima i njihovih stručnih kvalifikacija.

Uvodno ističe da je tijekom postupka prethodnog savjetovanja uputio primjedbu naručitelju vezano za uvjet tehničke i stručne sposobnosti prema kojemu se za inženjera elektrotehničke struke traži iskustvo u svojstvu projektanta izvedbenog projekta transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više, u kojoj je naveo da su sva SN postrojenja izvlačivog tipa naponskog nivoa 10 kV ili 20 kV ili 30 kV ili 35 kV slična te da su iste konfiguracije, a razlikuju se po dimenzijama u skladu sa naponskim nivoima (veći napon – veće dimenzije). U svom obrazloženju sam naručitelj je potvrdio navod da su SN postrojenja 10 kV, 20 kV, 30 kV i 35 kV slična po elementima, ali se razlikuju po tehničkim rješenjima i zahtjevima koji proizlaze iz višeg naponskog nivoa. Žalitelj smatra da se radi o paušalnom odgovoru naručitelja, jer nije obrazložio koji su to zahtjevi i tehnička rješenja za 35 kV postrojenja, a koja nisu primjenjiva za SN postrojenja nazivnih napona 10 kV, 20 kV, 30 kV i 35 kV.

Žalitelj pojašnjava da u ovom postupku nabave SN postrojenje 35 kV predstavlja jednostavno postrojenje sastavljeno od svega 5 polja (2 vodna, 2 transformatorska i 1 mjernog polja) dok je 20 kV SN postrojenje daleko složenije i sastoji se od 22 polja uključujući i sabirnički most. Kao dokaz da su SN postrojenja (istog izvlačivog tipa) slična, dostavlja stranice iz kataloga SN blokova tip BVK proizvođača Končar AP. Ukazuje da je iz priloženih stranica SN blokova tip BVK proizvođača Končar AP, bez obzira na nazivni napon, razvidno da su svi SN blokovi iste konfiguracije koja se sastoji od sabirničkog odjeljka, aparatnog odjeljka, odjeljka kablskih priključaka, odjeljka naponskih transformatora i niskonaponskog odjeljka. Kako se radi o istoj vrsti opreme (a koja se razlikuje samo po nazivnom naponu i dimenzijama) proizvođač Končar AP je izradio jedan katalog koji obuhvaća SN blokove svih naponskih nivoa, a u tablicama tehničkih podataka navodi električne karakteristike i dimenzije pojedinih tipova. Žalitelj tumači da svi SN blokovi imaju potpuno ista tehnička i funkcionalna rješenja za sve naponske nivoe, a ne kao što je to naveo naručitelj u prethodnom savjetovanju da SN postrojenja naponskog nivoa 35 kV imaju drugačija tehnička rješenja i zahtjeve u odnosu na SN blokove nižih naponskih razina.

Stoga, s obzirom na to da svi SN blokovi izvlačivog tipa, bez obzira na naponski nivo, imaju ista tehnička i funkcionalna rješenja, žalitelj smatra da je zahtjev za tehničkog stručnjaka koji ima iskustvo na izradi izvedbenog projekta isključivo transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više potpuno neopravdano. Ponavlja da postrojenja naponskog nivoa 10 kV, 20 kV, 30 kV i 35 kV imaju potpuno ista tehnička i funkcionalna rješenja tako da je analogno tome izrada izvedbenog projekta za bilo koji naponski nivo prihvatljiva i za ostale naponske nivoe. Ukazuje da su u Republici Hrvatskoj viši naponski nivoi od 35 kV oni od 110 kV, 220 kV i 400 kV. U nastavku prilaže izgled tipičnog 110 kV postrojenja (TS 110 kV Imotski). Iz priložene fotografije razvidno je, smatra žalitelj, da postrojenje 110 kV nema sličnosti s unutarnjim SN postrojenjem 35 kV. Dok je za naručitelja prihvatljiva referenca za izradu izvedbenog projekta 110 kV, koje nema sličnosti sa unutarnjim 35 kV postrojenjima, istovremeno nije prihvatljiva referenca izrade izvedbenog projekta s istim tipom unutarnjih SN postrojenja naponskog nivoa 10 kV, 20 kV ili 30 kV. Žalitelj smatra da se i ovdje, kao i u prijašnjim žalbenim navodima, radi o otvorenom pogodovanju ponuditeljima koji posjeduju referencu za izvedbeni projekt na 35 kV postrojenjima ili višeg naponskog nivoa.

Žalitelj potom ističe da je tijekom postupka prethodnog savjetovanja također uputio primjedbu vezano za uvjet tehničke i stručne sposobnosti prema kojemu se za specijalista za konfiguriranje, parametriranje i ispitivanje ponuđenih terminala polja traži iskustvo na konfiguriranju, parametriranju i ispitivanju minimalno jednog numeričkog uređaja zaštite naponske razine 35 kV ili više, koju naručitelj nije prihvatio. Smatra da je zahtjev naručitelja

za iskustvom na konfiguriranju, parametriranju i ispitivanju numeričkog uređaja zaštite isključivo za naponsku razinu 35 kV ili više potpuno neopravdan i pogoduje ponuditeljima koji imaju iskustvo na 35 kV ili višim naponskim nivoima. Ukazuje da je u svom obrazloženju sam naručitelj priznao da su zaštitni releji (terminali polja) identični za 20 kV i 35 kV postrojenja, ali da zaštitne funkcije koje se koriste u zaštiti 35 kV postrojenja nisu iste kao i za 20 kV postrojenje. Žalitelj je mišljenja da osim paušalne izjave, naručitelj nije naveo niti dokazao koje su to zaštitne funkcije istog zaštitnog uređaja koje se koriste u 35 kV postrojenjima, a nisu primjenjive za iste zaštitne uređaje u 20 kV postrojenjima. Pojašnjava da su sve zaštitne funkcije istog numeričkog uređaja zaštite potpuno iste i primjenjive su za SN blokove svih nazivnih napona 10 kV, 20 kV, 30 kV i 35 kV. Kako se radi o identičnim numeričkim uređajima zaštite koji se koriste za SN postrojenja nazivnih napona 10 kV, 20 kV, 30 kV i 35 kV, žalitelj smatra da je iskustvo na konfiguriranju, parametriranju i ispitivanju terminala polja (numeričkih uređaja zaštite) na bilo kojem od navedenih naponskih postrojenja primjenjivo i za druge naponske razine istog tipa SN postrojenja. Kao potvrdu da zaštitni releji nisu ograničeni samo na 35 kV postrojenja, žalitelj prilaže certifikate o osposobljenosti za rad na zaštitnim relejima proizvođača ABB i Siemens na kojima se ne navodi naponski nivoi postrojenja, što je po mišljenju žalitelja i logično, budući da se isti releji koriste za različite naponske razine.

Žalitelj dalje u žalbi ističe da je tijekom postupka prethodnog savjetovanja također uputio primjedbu vezano za uvjet tehničke i stručne sposobnosti prema kojemu se za specijalista za izradu elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više traži iskustvo na izradi minimalno jednog elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više. Žalitelj je u zahtjevu za izmjenom u prethodnom savjetovanju naveo da je zahtjev za izradom elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više tehnički neopravdan i pogoduje specijalistima koji već imaju iskustvo izrade elaborata zaštite u postrojenjima naponske razine 35 kV ili više. Ukazuje da je u svom obrazloženju naručitelj naveo da se postupak izrade elaborata zaštite temelji na istim uređajima, a da se zaštitne funkcije i tehnički zahtjevi za postrojenja naponskog nivoa 35 kV razlikuju od onih na nižim naponskim nivoima. Žalitelj je mišljenja da je riječ o paušalnoj izjavi, jer naručitelj nije naveo nikakav dokaz na okolnost koja se to dodatna stručnost i poznavanje specifičnih rješenja odnosi na izradu elaborata zaštite 35 kV postrojenja, a koja nisu primjenjiva za postrojenja naponskog nivoa 20 kV. Ponavlja da je izrada elaborata zaštite postrojenja potpuno ista bez obzira na naponski nivo postrojenja. Žalitelj zaključuje da trenutni zahtjev naručitelja u kojem se traži izrada elaborata zaštite SN postrojenja isključivo za 35 kV ili više pogoduje ponuditeljima koji već imaju iskustvo izrade traženih elaborata sa naponskim nivoom SN postrojenja 35 kV ili više, a isti je nezakonit i tehnički neopravdan.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da je naručitelj u svom obrazloženju neprihvatanje žaliteljevog zahtjeva za izmjenom, a koji se odnosi na zahtjev za jednog stručnjaka koji je osposobljen za kibernetičku sigurnost u energetskej automatizaciji, naveo razloge zbog kojih se traži stručnjak za kibernetičku sigurnost. Žalitelj ukazuje da su svi navedeni razlozi za kibernetičku sigurnost, a koje naručitelj navodi u svom obrazloženju, vezani za stavku troškovnika 12.2.3. poglavlje „Komunikacije i upravljanje“, a koja glasi: „Radovi na staničnom računalu: generiranje programskih sustava, upis baze podataka, konfiguriranje SCADA aplikacije, izrada listi razmjene signala prema lokalnoj opremi u poljima, SDV sustavu u DC, uspostavljanje komunikacije s DC Elektrodaljacima, izrada programa ispitivanja sa priloženim ispitnim protokolom, funkcionalno ispitivanje SCADA sustava: ne nuditi, osigurava naručitelj.“.

Žalitelj smatra da nije opravdano niti logično da naručitelj ponuditeljima uvjetuje stručnjaka za kibernetičku sigurnost ukoliko je izvođenje svih radova na koje se odnosi kibernetička sigurnost, a u skladu sa stavkom 12.2.3. troškovnika, u obavezi naručitelja.

Također ističe da norma IEC 62443 koja se odnosi na kibernetičku sigurnost, a za koju naručitelj traži certifikat, još nije službeno potvrđena norma. Tvrdi da je ista još u fazi revizije i aktivnog razvoja. Stoga, s obzirom na to da norma IEC 62443 nije službeno objavljena norma, žalitelj je mišljenja da naručitelj ne može tražiti certifikate koji izdaju proizvođači opreme pozivajući se na tu normu. Pojašnjava da i nakon završetka svih radova od strane ponuditelja i radova iz stavke 12.2.3. troškovnika (koji su obaveza naručitelja i odnose na kibernetičku sigurnost), ostaje stalna potreba za kibernetičkom sigurnošću. Nije slučajno da je odgovorni projektant izdvojio stavku 12.2.3. troškovnika i odredio da je ista u obavezi naručitelja, što je po mišljenju žalitelja i logično budući da se software isporučuje pod licencama koje se smiju koristiti u skladu s uvjetima tih licenci.

Stoga, s obzirom na to da su svi radovi za koje se traži stručnjak sa certifikatom za kibernetičku sigurnost obaveza naručitelja, žalitelj smatra da je zahtjev kojim se traži jedan stručnjak elektrotehničke struke koji mora biti osposobljen za kibernetičku sigurnost u energetske automatizaciji tehnički neopravdan. Smatra da je zahtjev u funkciji pogodovanja ponuditeljima koji imaju navedenog stručnjaka za kibernetičku sigurnost, a koji prema stavci troškovnika 12.2.3. poglavlje „Komunikacije i upravljanje“ nije potreban u ovom predmetu nabave, budući da sve radove vezano za kibernetičku sigurnost izvršava naručitelj.

Žalitelj dalje u žalbi ističe da se kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti traži i jedan ovlašten inženjer geodezije, koji će biti angažiran za izradu elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata prema kojima se obavlja iskolčenje transformatorskih stanica. Smatra da je zahtjev kojim naručitelj uvjetuje iskustvo ovlaštenog inženjera geodezije neopravdan i u funkciji pogodovanja, jer naručitelj traži da ovlašten inženjer geodezije mora imati iskustvo na izradi minimalno jednog elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata prema kojima se obavlja iskolčenje transformatorskih stanica. Žalitelj ukazuje da pod pojmom „trafostanice“ naručitelj nije naveo o kojem se tipu i veličini transformatorske stanice radi. Pojašnjava da su transformatorske stanice širok pojam i da se mogu razlikovati po nazivnom naponu (10 – 400 kV) i po veličini (20 m² do 10000 m², ovisno o snazi i broju ulaza i izlaza). Mišljenja je da TS Vrlika spada u jednostavne građevine za koju izradu elaborata iskolčenja može izraditi svaki ovlašten inženjer geodezije i nije potrebno iskustvo na izradi elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata isključivo na transformatorskim stanicama kao što to traži naručitelj. Kao odlučno žalitelj ističe da se izrada elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata u ovom postupku javne nabave ne razlikuje od izrade elaborata iskolčenja ili iskolčenja za druge objekte. Također smatra da je u trenutnom obliku zahtjev naručitelja isključivo u funkciji pogodovanja ponuditeljima koji već imaju iskustvo na izradi elaborata iskolčenja na jednoj trafostanici.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da se ključni argument žalitelja temelji na tvrdnji da su postrojenja različitih naponskih razina (10 kV, 20 kV, 35 kV) "slična", međutim, žalitelj zanemaruje činjenicu da u elektrotehnici i energetici "sličnost" nije isto što i "istovjetnost", pogotovo s aspekta projektiranja, sigurnosti i proračuna. Pojašnjava da napon od 35 kV predstavlja granicu između srednjeg i visokog napona u specifičnim uvjetima pogona i zaštite, te zahtijeva poznavanje bitno strožih izolacijskih razmaka, složenijih koordinacija izolacije, specifičnih prenaponskih zaštita te strožih uvjeta uzemljenja i sigurnosnih protokola. Stoga, projektiranje transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV zahtijeva specifična stručna znanja o rješavanju problema kratkih spojeva i magnetskih polja koja su značajno izraženija nego na nižim naponskim razinama. Naručitelj obrazlaže da je uvjet iskustva na projektiranju postrojenja 35 kV ili više postavljen upravo radi osiguranja visoke razine kvalitete i sigurnosti izvedbe, što je legitimno pravo i obveza naručitelja s obzirom na kritičnu važnost TS Vrlika za stabilnost elektroenergetskog sustava. Naručitelj ističe da ne može pristati na smanjenje kriterija stručnosti, jer bi prihvatanje referenci s nižih naponskih razina (poput 10 kV) predstavljalo rizik za ispravnost projektne dokumentacije i kasniju sigurnost pogona. Navod

žalitelja da je postrojenje 110 kV "manje slično" unutarnjem 35 kV postrojenju je po mišljenju naručitelja irelevantan. Naime, pojašnjava da inženjer koji ima iskustva na višim naponskim razinama (110 kV ili više) po definiciji posjeduje znanja o strožim fizikalnim i tehničkim zahtjevima koji u cijelosti obuhvaćaju i nadilaze zahtjeve 35 kV postrojenja. Dakle, inženjer s iskustvom na 110 kV projektirao je sustave sa znatno složenijim sustavima zaštite, upravljanja i izolacije, dok inženjer koji je projektirao samo 10 kV ili 20 kV postrojenja ne mora nužno poznavati specifičnosti i rizike koje donosi naponski nivo od 35 kV. Činjenica da pojedini proizvođači u jednom katalogu prikazuju opremu za više naponskih nivoa samo je marketinški i komercijalni pristup, ali nikako nije dokaz da je projektiranje cjelovitog postrojenja identično, smatra naručitelj. Ističe da se referenca ne odnosi na "poznavanje kataloga", već na iskustvo u rješavanju kompleksnih inženjerskih izazova koji proizlaze iz napona od 35 kV. Naručitelj je mišljenja da je sukladno ZJN 2016 ovlašten propisati uvjete tehničke i stručne sposobnosti koji su izravno povezani i razmjerni predmetu nabave, a iskustvo na 35 kV postrojenju je minimalni jamac stručnosti za projektiranje upravo takvog postrojenja. Slijedom navedenog, zahtjev nije diskriminatoran, već je usmjeren na zaštitu investicije i osiguranje stručnog kadra sposobnog odgovoriti na zahtjeve specifičnog naponskog nivoa.

Naručitelj dalje ističe da žalitelj u svom navodu miješa pojam osposobljenosti za rad na određenom tipu uređaja (certifikat proizvođača) s pojmom iskustva u primjeni specifičnih inženjerskih rješenja na konkretnoj naponskoj razini (referenca stručnjaka). Iako su sami numerički uređaji zaštite (hardver) često identični za različite naponske razine, inženjerski proces konfiguriranja, parametriranja i ispitivanja istih bitno se razlikuje ovisno o tome štiti li se postrojenje od 10/20 kV ili 35 kV i više. Naručitelj ističe da naponski nivo 35 kV u elektroenergetskom sustavu Republike Hrvatske često predstavlja spojnu točku ili kritični čvor koji zahtijeva implementaciju složenijih zaštitnih algoritama i funkcija, kao što su npr. specifične zemljospojne zaštite, osjetljivije usmjerene zaštite, te kompleksnije koordinacije zaštite s obzirom na kruto ili kompenzirano uzemljenje zvjezdišta koje je karakteristično za više naponske razine. Dakle, parametriranje uređaja na 35 kV zahtijeva od stručnjaka dubinsko poznavanje mrežnih parametara i specifičnih uvjeta kvarova koji su na toj razini znatno opasniji za stabilnost sustava i opremu nego na nižim razinama. Potom ističe da certifikat proizvođača koji žalitelj prilaže u žalbi samo dokazuje da osoba zna koristiti programski alat, ali ne jamči da stručnjak posjeduje inženjersko iskustvo potrebno za ispravno podešavanje postavki zaštite u skladu sa zahtjevima postrojenja 35 kV. Naručitelj je mišljenja da ima legitimno pravo zahtijevati dokaz da je stručnjak već uspješno konfigurirao sustav upravo na toj ili višoj razini, kako bi se minimizirali rizici od pogrešnih prorada zaštite ili uništenja skupe primarne opreme. Vezano za navode o 110 kV razini, naručitelj ponavlja da stručnjak s iskustvom na najvišim naponskim razinama (110 kV, 220 kV ili 400 kV) po prirodi stvari posjeduje superiorna znanja o koordinaciji relejne zaštite koja u potpunosti pokrivaju zahtjeve 35 kV sustava. S druge strane, iskustvo isključivo na niskim SN razinama (10 kV ili 20 kV) ne može se smatrati ekvivalentnim, jer se tamo često koriste jednostavnije i unificirane sheme zaštite koje nisu izravno primjenjive na 35 kV. Stoga, naručitelj pojašnjava da traženi uvjet nije usmjeren na pogodovanje bilo kojem proizvođaču, već na osiguranje stručnjaka koji razumije fizikalne procese i specifične zahtjeve zaštite postrojenja 35 kV. Postavljeni kriterij je razmjernan predmetu nabave i nužan za sigurnost pogona TS Vrlika, te u potpunosti usklađen s načelima ZJN 2016, zaključuje naručitelj.

Nadalje, u odnosu na sljedećeg traženog stručnjaka, naručitelj ističe da žalitelj ponovno pokušava svesti kompleksno inženjersko projektiranje i modeliranje elektroenergetskog sustava na puko poznavanje uređaja, što je stručno potpuno pogrešna teza. Pojašnjava da elaborat podešenja zaštite nije korisnički priručnik za uređaj, već temeljni dokument kojim se dokazuje selektivnost, osjetljivost i brzina djelovanja zaštitnog sustava u

specifičnoj mreži. Naponska razina 35 kV u hrvatskom elektroenergetskom sustavu ima ulogu sabirne i tranzitne mreže koja se suštinski razlikuje od distribucijske razine 10 kV ili 20 kV. Stoga, izrada elaborata za 35 kV zahtijeva bitno složenije proračune tokova snaga i struja kratkog spoja, s posebnim naglaskom na stabilnost mreže i koordinaciju s višim (prijenosnim) i nižim (distribucijskim) razinama. Naručitelj ističe da su kriteriji za izradu elaborata na 35 kV znatno stroži zbog specifičnih načina uzemljenja zvjezdista (često preko malog otpora ili kompenzacijske prigušnice), što rezultira potpuno drugačijim karakteristikama kvarova (pogotovo zemljospojeva) u odnosu na niže naponske razine. Specijalist za izradu takvog elaborata mora posjedovati specifično iskustvo u modeliranju ovih pojava kako bi osigurao da postrojenje ne ispada iz pogona nepotrebno, ali i da se zaštita aktivira trenutno u slučaju stvarnog rizika, čime se izravno sprječava havarija primarne opreme velike vrijednosti. Tvrdnja žalitelja da je postupak izrade elaborata "identičan" za sve naponske razine jer su uređaji isti, stručno je neodrživa, smatra naručitelj. Naime, ističe da bi to bilo ekvivalentno tvrdnji da je izrada statičkog proračuna za obiteljsku kuću i neboder identična samo zato što se u oba slučaja koristi isti tip betona i isti softverski alat. Razlika je u odgovornosti, riziku i kompleksnosti fizikalnih parametara koji se obrađuju. Naručitelj smatra da ima legitimno pravo zahtijevati stručnjaka koji je već dokazao sposobnost rješavanja inženjerskih izazova na naponskom nivou 35 kV ili više, odnosno, da bi prihvaćanje referenci s nižih naponskih razina predstavljalo neprihvatljiv tehnički rizik za sigurnost TS Vrlika i stabilnost cjelokupne mreže. Takav uvjet je po mišljenju naručitelja u potpunosti razmjeran predmetu nabave, transparentan i usklađen sa ZJN 2016, iz kojeg Zakona je razvidno da se može tražiti iskustvo ako to proizlazi iz stvarne potrebe projekta. Zaključuje da žalitelj ne može diktirati smanjenje kriterija stručnosti samo kako bi vlastite ograničene reference učinio prihvatljivima na štetu tehničke sigurnosti sustava.

Potom, što se tiče zahtjeva raspolaganja stručnjakom za kibernetičku sigurnost, naručitelj ističe da žalitelj pokazuje temeljno nerazumijevanje norme IEC 62443 i suvremenog koncepta kibernetičke sigurnosti u kritičnoj infrastrukturi, pogrešno smatrajući da se ona odnosi isključivo na softverske radove na staničnom računalu koje obavlja naručitelj. Tvrdnja žalitelja da norma IEC 62443 nije službeno potvrđena je činjenično netočna, budući da je serija normi IEC 62443 međunarodno priznati standard, a ključni dijelovi poput HRN EN IEC 62443-2-4 odavno su usvojeni u hrvatski normativni sustav. Ključna zablude žalitelja je teza da stručnjak za kibernetičku sigurnost nije potreban jer naručitelj izvodi radove na SCADA sustavu. Pojašnjava da se kibernetička sigurnost trafostanice temelji na konceptu dubinske obrane (Defense in Depth) koji obuhvaća cjelokupni sustav, a ne samo jedno računalo. Izvođač isporučuje i ugrađuje terminale polja (IED-ove), mrežne preklopnike i komunikacijsku opremu, a svaki od tih uređaja mora biti sigurnosno „otvrdnut“ (hardened) prije spajanja. Osoba koja konfigurira te uređaje mora posjedovati certifikat IEC 62443 kako bi pravilno postavila korisničke uloge, ugasila nepotrebne komunikacijske servise i spriječila neovlašteni pristup na razini polja. Također, izvođač je onaj koji fizički gradi mrežnu infrastrukturu i segmentira mrežu u zone i kanale, a pogreška u osnovnom konfiguriranju mrežne opreme od strane neovlaštenog osoblja može u potpunosti kompromitirati sigurnost cijelog postrojenja. Naručitelj, kao operator kritične infrastrukture, ima zakonsku obvezu osigurati da svi dobavljači i njihovo osoblje posjeduju dokazivu stručnost u zaštiti od kibernetičkih prijetnji, što je izravno povezano s NIS2 direktivom i nacionalnim zakonodavstvom. Činjenica da naručitelj samostalno obavlja radove na SCADA sustavu ne oslobađa izvođača odgovornosti za sigurnost opreme koju isporučuje i inicijalno instalira. Stručnjak izvođača mora razumjeti sigurnosne mjere kako bi isporučeni sustav bio kompatibilan sa sigurnosnim zahtjevima naručitelja. Naručitelj zaključuje da zbog svega navedenog zahtjev za ovim stručnjakom nije pogodovanje, već osiguranje da oprema isporučena u TS Vrlika ne postane ulazna točka za kibernetički napad na elektroenergetski sustav, zbog čega je zahtjev tehnički opravdan,

razmjernan riziku i nužan za zaštitu javnog interesa. Naručitelj dodatno pojašnjava da oznaka „ne nuditi“ u troškovniku (za pojedine elemente, poput staničnog računala) predstavlja tehničko-organizacijsku podjelu nabave opreme, ali ne isključuje obvezu izvođača da isporučenu i ugrađenu opremu integrira u cjelovit sustav te osigura funkcionalnost i sigurnost cjelokupnog rješenja. Stoga se zahtjevi kibernetičke sigurnosti primjenjuju na opremu i sustave koje je izvođač obavezan isporučiti, ugraditi, konfigurirati i pustiti u rad. Naručitelj ukazuje da terminali polja, regulatori napona, regulatori prigušnica te uređaji za kontrolu kvalitete električne energije predstavljaju ključne elemente elektroenergetskog sustava kojima stručnjaci HEP ODS-a upravljaju i nadziru ih na daljinu. Pristup tim uređajima ostvaren je putem HEP-ove procesne mreže, koja ima visoke zahtjeve u pogledu pouzdanosti i sigurnosti. Zbog činjenice da se radi o kritičnoj infrastrukturi i komunikaciji unutar zatvorenog procesnog sustava, iznimno je važno, pojašnjava naručitelj, da konfiguraciju i održavanje navedene opreme provodi isključivo stručno i adekvatno osposobljeno osoblje. Upravo zato osoba zadužena za konfiguriranje mora biti licencirana prema normi IEC 62443, koja definira standarde kibernetičke sigurnosti industrijskih automatizacijskih i upravljačkih sustava te osigurava zaštitu sustava od neovlaštenog pristupa i sigurnosnih prijetnji, zaključuje naručitelj u odgovoru na žalbu.

Konačno, što se tiče uvjeta raspolaganja inženjerom geodezije, naručitelj ističe da predmetnim uvjetom ne dovodi u pitanje zakonsku ovlast ovlaštenog inženjera geodezije za izradu elaborata iskolčenja, već sukladno ZJN 2016 provjerava minimalno relevantno iskustvo osobe koja će stvarno sudjelovati u izvršenju ugovora. Posjedovanje formalne ovlasti i posjedovanje praktičnog iskustva nisu istovjetni pojmovi, a ZJN 2016 izričito dopušta naručitelju da, uz zakonsku ovlaštenost, zahtijeva i dokaz o stručnom iskustvu ključnog stručnjaka, ako je takav zahtjev vezan uz predmet nabave i razmjernan njegovoj složenosti. U konkretnom slučaju naručitelj traži iskustvo na izradi samo jednog elaborata iskolčenja ili geodetskog projekta za iskolčenje trafostanice, čime je uvjet postavljen na najnižoj mogućoj razini i predstavlja minimalan prag iskustva, a ne ograničavajući ili isključujući kriterij. Da je naručitelj zahtijevao veći broj elaborata, iskustvo na određenom naponskom nivou ili određenoj veličini trafostanice, moglo bi se raspravljati o razmjernosti, no takvi zahtjevi ovdje nisu postavljeni. Naručitelj je mišljenja da se navodi žalitelja da se izrada elaborata iskolčenja trafostanice ne razlikuje od iskolčenja drugih objekata ne mogu prihvatiti. Naime, pojašnjava da iskolčenje trafostanica podrazumijeva specifičnosti vezane uz položaj objekta u odnosu na postojeću elektroenergetsku infrastrukturu, zaštitne pojaseve, koridore vodova te povećane zahtjeve u pogledu točnosti i usklađenosti s posebnim tehničkim i sigurnosnim uvjetima elektroenergetskog sustava. Upravo zbog tih okolnosti naručitelj je ovlašten zahtijevati minimalno iskustvo na objektima iste namjene. Činjenica da naručitelj u uvjetu nije dodatno razrađivao vrstu, veličinu ili naponski nivo trafostanice ne čini uvjet nezakonitim, već naprotiv ukazuje na to da je kriterij postavljen široko i ublaženo, budući se iskustvo može dokazati izradom elaborata iskolčenja za bilo koju trafostanicu, neovisno o njezinoj složenosti. Time je omogućeno sudjelovanje širokom krugu gospodarskih subjekata. Naručitelj također ističe da tvrdnje žalitelja o pogodovanju ostaju paušalne i neargumentirane. jer žalitelj nije dokazao da na tržištu ne postoji dovoljan broj ovlaštenih inženjera geodezije s traženim minimalnim iskustvom niti da predmetni uvjet ima stvarni učinak ograničavanja tržišnog natjecanja. Sama činjenica da određeni ponuditelji već raspolažu traženim iskustvom ne znači da je uvjet diskriminatoran ili postavljen s namjerom pogodovanja.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u dio dokumentacije o nabavi naslova Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama. Pod točkom 5. propisani su kriteriji za odabir gospodarskog subjekta (uvjeti sposobnosti), a pod točkom 5.2. uvjeti tehničke i stručne sposobnosti. U točki 5.2.2. propisani su uvjeti raspolaganja tehničkim stručnjacima, i to pod točkom 5.2.2.3. sljedeći konkretni uvjeti: c) jedan (1) ovlašten inženjer

elektrotehničke struke koji će biti angažiran za izradu izvedbenog projekta s iskustvom u svojstvu projektanta izvedbenog projekta transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više. Predložena osoba treba biti s iskustvom na izradi minimalno jednog izvedbenog projekta u svojstvu projektanta izvedbenog projekta transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više; d) jedan (1) ovlašteni inženjer geodezije - koji će biti angažiran za izradu elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata prema kojima se obavlja iskolčenje transformatorskih stanica. Predložena osoba treba biti s iskustvom na izradi minimalno jednog elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata prema kojima se obavlja iskolčenje transformatorskih stanica; e) jedan (1) specijalist za konfiguriranje, parametriranje i ispitivanje ponuđenih terminala polja. Predložena osoba također treba biti s iskustvom na konfiguriranju, parametriranju i ispitivanju minimalno jednog numeričkog uređaja zaštite naponske razine 35 kV ili više; f) jedan (1) specijalist za izradu elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više. Predložena osoba također treba biti sa iskustvom na izradi minimalno jednog elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više) osobe; g) jedan (1) stručnjak elektrotehničke struke koji mora biti osposobljen za kibernetičku sigurnost u energetske automatizaciji u skladu s normom HRN EN IEC 62443-2-4:2024.

Vezano za uvjet raspolaganja stručnjakom za kibernetičku sigurnost, žalitelj upućuje na dio Troškovnika, u dijelu Komunikacije i upravljanje, gdje je pod 12.2.3. Radovi na staničnom računalu, propisano sljedeće: generiranje programskih sustava, upis baze podataka, konfiguriranje SCADA aplikacije, izrada listi razmjene signala prema lokalnoj opremi u poljima, SDV sustavu u DC, uspostavljanje komunikacije s DC Elektrodalmacija, izrada programa ispitivanja sa priloženim ispitnim protokolom, funkcionalno ispitivanje SCADA sustava - ne nuditi, osigurava naručitelj.

Prije ocjene žalbenog navoda potrebno je uputiti na odredbe članka 256. ZJN 2016 kojima je propisano da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu odnositi na, između ostalih, tehničku i stručnu sposobnost te da prilikom određivanja kriterija za odabir naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi.

Naručitelj je u točki 5.2.2.3. dijela dokumentacije o nabavi pod naslovom Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama propisao uvjete raspolaganja većim brojem stručnjaka, dok žalitelj osporava zakonitost tih odredaba koji se tiču raspolaganja ovlaštenim inženjerom elektrotehničke struke, specijalistom za konfiguriranje, parametriranje i ispitivanje numeričkih uređaja zaštite, specijalistom za izradu elaborata zaštite postrojenja, stručnjakom za kibernetičku sigurnost te ovlaštenim inženjerom geodezije. Naručitelj je za četiri stručnjaka kao uvjet iskustva propisao sudjelovanje na projektima ili poslovima vezanim uz transformatorske stanice naponske razine 35 kV ili više, dok je za stručnjaka za kibernetičku sigurnost propisana osposobljenost sukladno normi HRN EN IEC 62443-2-4:2024.

U odnosu na uvjet raspolaganja ovlaštenim inženjerom elektrotehničke struke s iskustvom na projektiranju transformatorske stanice 35 kV ili više, Državna komisija prihvaća obrazloženje naručitelja da naponska razina 35 kV, s aspekta projektiranja, zaštite i sigurnosti pogona, podrazumijeva specifične tehničke zahtjeve, osobito u dijelu izolacijskih razmaka, koordinacije izolacije, proračuna kratkih spojeva, zaštite od prenapona te uvjeta uzemljenja. Naručitelj je argumentirano naveo da iskustvo na višim naponskim razinama obuhvaća i nadilazi zahtjeve 35 kV postrojenja, dok iskustvo isključivo na nižim naponskim razinama ne mora nužno uključivati rješavanje istovrsnih inženjerskih izazova. Žalitelj, iako osporava opravdanost takvog uvjeta, nije dostavio dokaze kojima bi potkrijepio tvrdnju da su projektantski zahtjevi za sve sredjenaponske razine istovjetni, niti da su konkretnim uvjetom tražene razine sposobnosti preko minimalnih.

Jednako tako, u odnosu na specijalista za konfiguriranje, parametriranje i ispitivanje numeričkih uređaja zaštite te specijalista za izradu elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više, žalbeno tijelo prihvaća obrazloženje naručitelja da, iako se isti tipovi uređaja mogu koristiti na različitim naponskim razinama, inženjerski proces parametriranja i izrade elaborata zaštite ovisi o karakteristikama konkretne mreže, načinu uzemljenja zvjezdista, veličini i karakteru struja kvara te zahtjevima koordinacije zaštite s višim i nižim razinama sustava. Naručitelj je detaljno obrazložio da naponska razina 35 kV ima specifičnu ulogu u elektroenergetskom sustavu te da pogreške u podešenju zaštite mogu imati ozbiljne posljedice za sigurnost i stabilnost sustava.

U odnosu na stručnjaka za kibernetičku sigurnost u energetskej automatizaciji, Državna komisija ocjenjuje da je naručitelj obrazložio da zahtjev nije vezan isključivo za radove na staničnom računalu iz troškovnika, već za cjelokupnu opremu i komunikacijsku infrastrukturu koju isporučuje i konfigurira izvođač. Naručitelj je pojasnio da se radi o kritičnoj infrastrukturi te da su zahtjevi kibernetičke sigurnosti utemeljeni na međunarodno prihvaćenim normama iz serije IEC 62443, uključujući i normu HRN EN IEC 62443-2-4:2024, te da izvođač mora osigurati sigurnosno ispravnu inicijalnu konfiguraciju isporučene opreme. Žalitelj kao odlučno upire na dio Troškovnika kojim je propisano da dio radova na staničnom računalu ne treba nuditi, zanemarujući pri tome da je uvjet raspolaganja ovim stručnjakom vezan za dio usluga koje će nedvojbeno pružati odabrani ponuditelj u fazi izvršenja ugovora.

Konačno, u odnosu na uvjet raspolaganja ovlaštenim inženjerom geodezije s iskustvom na izradi elaborata iskolčenja transformatorske stanice, žalbeno tijelo utvrđuje da je naručitelj zahtijevao iskustvo na izradi samo jednog elaborata, bez dodatnih ograničenja u pogledu naponske razine ili veličine objekta, čime je uvjet postavljen na minimalnoj razini. Naručitelj je obrazložio specifičnosti iskolčenja objekata elektroenergetske infrastrukture, uključujući zahtjeve vezane uz zaštitne pojaseve i usklađenost s postojećom mrežom, stoga se ne može prihvatiti argumentacija žalitelja prema kojoj se rad na elaboratu iskolčenja bilo kojeg objekta ne razlikuje od onoga na trafostanici.

Kao zajedničko navodima žalitelja koji se odnose na sve stručnjake, treba reći da se žalitelj u daljnjem tijeku žalbenog postupka nije očitovao na naručiteljeve navode niti je dostavio protuargumente ili dokaze koji bi doveli u sumnju opravdanost traženog iskustva za svakog od stručnjaka. Stoga, žalitelj nije dokazao da osporeni uvjeti prelaze minimalnu razinu sposobnosti dopuštenu člankom 256. ZJN 2016 niti da imaju učinak pogodovanja gospodarskim subjektima koji raspolažu takvim stručnjacima, kako to ističe u žalbi. Sama činjenica da određeni gospodarski subjekti već raspolažu stručnjacima s takvim iskustvom ne znači da je uvjet dokumentacije samim time diskriminatoran.

Slijedom navedenog, Državna komisija ocjenjuje da je naručitelj za svaki od osporenih uvjeta dao valjano obrazloženje iz kojega proizlazi da su uvjeti povezani s predmetom nabave i usmjereni na osiguranje minimalne razine stručnosti potrebne za uredno izvršenje predmetnog ugovora o javnoj nabavi. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi upućuje na kontradiktornosti dijelova dokumentacije o nabavi.

Ističe da se pod točkom 1.5 na stranici 14. Tehničke specifikacije navodi sljedeće: „Vodomjerno okno izvesti će se svijetlih dimenzija prema projektu od vodonepropusnog armiranog betona C30/37. Debljina stjenki zidova i ploča na dnu i vrhu okna je 20 cm. U pokrovnoj ploči ugrađen je lijevano željezni poklopac svijetlih dimenzija 600x600 mm nosivosti 50 kN.“.

Ukazuje da se istodobno u Troškovniku, kartica „Vik“, u dijelu „VIII Bravarski radovi“, pod stavkom redni broj 4. navodi sljedeće: „Dobava i ugradnja lijevano željeznih poklopaca uljne i sabirne jame i vodomjernog okna, prema HRN EN 124 dimenzija 600x600 mm, nosivosti 250 kN“. Iz gore navedenog jasno proizlazi, smatra žalitelj, da je naručitelj postavio

međusobno kontradiktorne zahtjeve po pitanju nosivosti lijevano željeznog poklopca. Dok se u tehničkoj specifikaciji zahtijeva lijevano željezni poklopac nosivosti 50 kN istodobno isti zahtjev u troškovniku glasi 250 kN.

Žalitelj dalje ukazuje da se pod točkom B-IV Limarski radovi na stranicama 104. i 105. tehničke specifikacije navodi sljedeće: „Napomena: Svi limarski radovi se izvode od pocinčanog čeličnog lima $d=0.75$ mm.“

Međutim, istodobno se u Troškovniku, kartica „Zgrada TS“, u dijelu „B-IV Limarski radovi“, pod stavkama redni broj 1., 2. i 3., navodi debljina čeličnog lima $d=0.5-0.6$ mm.

Žalitelj dalje u žalbi ističe da se pod točkom 1.2 Postrojenje 20(10) kV na stranici 22. Tehničke specifikacije navodi sljedeće: „Postrojenje 20(10) kV smješteno je u prizemlju zgrade. Sklopni blokovi 20(10) kV postrojenja postaviti će se u dva sučelice postavljena reda, koja su međusobno povezana izoliranim sabirničkim mostom koji će se izvesti u kabelskom prostoru 20(10) kV postrojenja, sa stražnje strane sklopnih blokova izveden je kontrolni hodnik širine 800 mm.“. Također, pod istom točkom 1.2 Postrojenje 20(10) kV na stranici 22. Tehničke specifikacije navodi se i sljedeće: „Osnovni tehnički podaci postrojenja: vrsta postrojenja AIS, metalom oklopljeno, nazivni napon ≥ 24 kV“.

Međutim, uvidom u stranicu 66. Tehničke specifikacije vidljivo je da se u tablici tehničkih podataka naziva 2.2. 20(10) kV postrojenje, 2.2.1. Tablica tehničkih podataka - sklopni blok 20 kV, navodi sljedeće: „Osnovni tehnički podaci sklopnog bloka su: nazivni ≥ 20 kV, maksimalni radni napon ≥ 24 kV“. Iz gore navedenog jasno proizlazi, zaključuje žalitelj, da je naručitelj postavio međusobno kontradiktorne zahtjeve po pitanju nazivnog napona sklopnih blokova 20(10) kV postrojenja. Dok se na stranici 22. Tehničke specifikacije zahtijeva nazivni napon veće ili jednako 24 kV, istodobno isti zahtjev u tablici tehničkih podataka na stranici 66. Tehničke specifikacije glasi veće ili jednako 20 kV.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da navodna kontradiktornost između Tehničke specifikacije i Troškovnika u pogledu nosivosti lijevano-željeznog poklopca ne predstavlja stvarnu nejasnoću niti povredu odredaba ZJN 2016. Ističe da različito navođenje nosivosti u Tehničkoj specifikaciji i Troškovniku ne dovodi ponuditelje u neravnopravan položaj niti stvara nejasnoće u pripremi ponude, budući da je u troškovniku, kao dokumentu temeljem kojeg se formira cijena i izvodi ugovor, jasno propisana nosivost poklopca od 250 kN. Naručitelj pojašnjava da takav zahtjev vrijedi jednako za sve ponuditelje i ne upućuje na određeni proizvod, proizvođača ili rješenje, već se temelji na važećoj normi HRN EN 124. Isto tako smatra da se ne radi o kontradiktornim, već o međusobno uskladivim zahtjevima, pri čemu zahtjev iz Troškovnika predstavlja konkretizaciju i pooštavanje minimalnih tehničkih uvjeta iz Tehničke specifikacije.

U odnosu na drugi dio žalbenog navoda, naručitelj ističe da napomena u Tehničkoj specifikaciji predstavlja opći tehnički uvjet, dok su stavke u troškovniku (stavke 1., 2. i 3.) specijalni opisi koji su mjerodavni za konkretne elemente sustava odvodnje i opšava. Ističe da je standardna praksa u pripremi dokumentacije da se preciznim opisom stavke u Troškovniku pobliže određuju karakteristike materijala za taj konkretni rad, što u ovom slučaju uključuje i debljinu lima od 0.5-0.6 mm koja je tehnički standard za plastificiranu odvodnju. Smatra da je svaki stručni i pažljivi gospodarski subjekt dužan ponudu izraditi prema konkretnim opisima iz Troškovnika koji sadrže sve elemente za izračun cijene (promjer, zaštitni sloj cinka, debljinu poliestera). Slijedom navedenog, naručitelj zaključuje da ne postoji nejasnoća koja bi dovela do diskriminacije ili nemogućnosti podnošenja usporedivih ponuda.

Što se tiče trećeg dijela žalbenog navoda, naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da su zahtjevi naručitelja jasno definirani u skladu s nazivnim naponskim razinama distribucijske mreže i pripadajućim standardima za opremu. Navođenje vrijednosti od 2:20 kV i 2:24 kV u dokumentaciji ne predstavlja kontradikciju, već opisivanje sustava kroz nazivni napon mreže u kojoj će postrojenje raditi (20 kV) i zahtijevani nazivni napon same opreme, odnosno

izolacijske razine (24 kV). S obzirom na to da je na stranici 22. jasno propisano da je nazivni napon opreme 2:24 kV, a na stranici 66. da je maksimalni radni napon 2:24 kV, nedvojbeno proizlazi da ponuđena oprema mora zadovoljiti izolacijsku razinu od 24 kV kako bi bila kompatibilna s radnim naponom od 20 kV. Svaki stručni gospodarski subjekt iz područja elektrotehnike razumije da je 24 kV standardna naponska razina opreme koja se koristi u 20 kV mrežama. Manja odstupanja u terminološkom opisu unutar različitih poglavlja tehničke specifikacije ne čine dokumentaciju nejasnom niti kontradiktornom, jer su ključni parametri za funkcionalnost i sigurnost postrojenja (izdrživost na 24 kV) dosljedno navedeni, zaključuje naručitelj u odgovoru na žalbu.

Pravnik okvir za ocjenu žalbenog navoda predstavlja odredba članka 200. stavka 1. ZJN 2016 kojom je propisano da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u dijelove dokumentacije o nabavi koji su predmetom žalbenog navoda te je utvrđeno da se u Tehničkoj specifikaciji, pod točkom 1.5., za vodomjerno okno propisuje ugradnja lijevano željeznog poklopca svijetlih dimenzija 600x600 mm nosivosti 50 kN, dok se u Troškovniku, kartica „VIK“, u dijelu „VIII Bravarski radovi“, pod rednim brojem 4., propisuje dobava i ugradnja lijevano željeznih poklopaca dimenzija 600x600 mm, nosivosti 250 kN. Navedeni zahtjevi odnose se na isti element (poklopac vodomjernog okna), a propisuju različitu nosivost (50 kN odnosno 250 kN). Suprotno tvrdnji naručitelja, Državna komisija ne prihvaća obrazloženje da se radi o „međusobno uskladivim zahtjevima“ niti da troškovnik predstavlja pooštavanje minimalnih tehničkih uvjeta. Naime, dokumentacija o nabavi mora biti sastavljena na jasan, precizan i nedvosmislen način kako bi svi razumno informirani i pažljivi gospodarski subjekti mogli na jednak način razumjeti zahtjeve naručitelja i pripremiti usporedive ponude. Kada se za isti element u dva dijela dokumentacije propisuju različite tehničke karakteristike, takva neusklađenost predstavlja objektivnu kontradikciju koju je naručitelj dužan otkloniti. Činjenica da je u troškovniku navedena viša nosivost ne otklanja obvezu naručitelja da dokumentaciju učini međusobno usklađenom i jednoznačnom.

Nadalje, u odnosu na limarske radove, utvrđeno je da se u Tehničkoj specifikaciji navodi kako se svi limarski radovi izvode od pocinčanog čeličnog lima debljine 0,75 mm, dok se u Troškovniku, kartica „Zgrada TS“, pod stavkama 1., 2. i 3., navodi debljina čeličnog lima 0,5–0,6 mm. I u ovom dijelu radi se o različitim tehničkim zahtjevima za isti materijal. Ne može se prihvatiti argument naručitelja da su opći uvjeti iz Tehničke specifikacije automatski podređeni posebnim opisima iz Troškovnika, budući da dokumentacija o nabavi čini jedinstvenu cjelinu te njezini dijelovi moraju biti međusobno usklađeni. U protivnom, gospodarski subjekti ostaju u dvojbi koji je zahtjev mjerodavan, što može utjecati na izračun cijene i usporedivost ponuda.

Konačno, u odnosu na postrojenje 20(10) kV, utvrđeno je da se u jednom dijelu Tehničke specifikacije kao osnovni tehnički podatak navodi nazivni napon ≥ 24 kV, dok se u tablici tehničkih podataka za sklopni blok 20 kV navodi nazivni napon ≥ 20 kV, uz maksimalni radni napon ≥ 24 kV. Žalbeno tijelo ocjenjuje da takvo različito navođenje parametara u različitim dijelovima dokumentacije nije dovoljno jasno razgraničeno niti terminološki dosljedno obrazloženo, kako bi se bez dvojbe moglo zaključiti da se radi o razlici između nazivnog napona mreže i izolacijske razine opreme. Naručitelj je u odgovoru na žalbu ponudio tumačenje navedene razlike, međutim, takvo naknadno obrazloženje ne može nadomjestiti obvezu da sama dokumentacija o nabavi bude sastavljena jasno i bez međusobnih proturječja.

Slijedom navedenog, Državna komisija ocjenjuje da je žalitelj osnovano ukazao na međusobno neusklađene i kontradiktorne odredbe dokumentacije o nabavi. Naručitelj je dužan predmetne nedostatke otkloniti na način da uskladi Tehničku specifikaciju i Troškovnik

te nedvosmisleno definira tehničke zahtjeve, kako bi svi gospodarski subjekti mogli pripremiti usporedive i zakonite ponude. Stoga je predmetni žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi upućuje na sadržaj dokumenta Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, u dijelu propisivanja uvjeta i dokaza tehničke i stručne sposobnosti kojima se traži specifično iskustvo gospodarskog subjekta, koje u cijelosti citira. Zatim citira odredbe članaka 256. i 268. ZJN 2016 te ističe da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti u pogledu popisa izvršenih radova vezan uz predmet nabave ako su radovi isti ili slični predmetu nabave. Iako naručitelj pod točkom 5.2.1.4 traži izvršenje jednog ili više ugovora za izvođenje radova vezano uz predmet nabave ili slične radove, iz odredbi točke 5.2.1.3. Dodatno pojašnjenje kriterija, kojom je naručitelj definirao što se podrazumijeva pod sličnim radovima, razvidno je, smatra žalitelj, da naručitelj ovdje zapravo ne dopušta nikakve slične radove, već upravo suprotno, inzistira na istim radovima kakve nabavlja predmetnim postupkom.

Gornju tvrdnju da je naručitelj točkom 5.2.1.3. zapravo definirao iste radove kakve nabavlja predmetnim postupkom žalitelj dokazuje upućivanjem na relevantne dijelove dokumentacije o nabavi. Tako je naručitelj u „Dijelu I - Opći podaci o postupku nabave“, pod točkom 2. Podaci o postupku nabave, kod objašnjenja mješovite nabave naveo da se postupak nabave se provodi najvećim dijelom za građevinske, elektromontažne i ostale radove (izgradnja kompletne TS) uz koje je potrebna nabava elektrotehničke opreme koju je potrebno ugraditi.

Nadalje, u Tehničkoj specifikaciji, pod točkom „0. Uvod“ na stranici 7. Tehničke specifikacije, naručitelj navodi da će se TS 35/20(10) kV „Vrlika“ izgraditi radi potrebe sanacije postojećeg stanja elektro mreže na području Vrlike, te da je Glavnim projektom TS 35/20(10) kV „Vrlika“ obuhvaćena zgrada transformatorske stanice, vanjski transformatori s postoljem za prigušnice, unutarnja prometnica, plato transformatorske stanice i sustav za skupljanje i pročišćavanje otpadnih voda.

Zatim upućuje na sadržaj točke „1.1. 35 kV postrojenje“ Tehničke specifikacije, na stranicu 20. gdje naručitelj opisuje opremu transformatorskog polja, vodnog polja i mjernog polja te, između ostalog, navodi da se NN odjeljak kod svih ranije spomenutih polja sastoji od terminala polja za upravljanje i zaštitu, na stranicu 27. Tehničke specifikacije, pod točkom 1.3 Energetski transformatori, gdje se spominje nazivna snaga 4000 kVA.

Žalitelj zaključuje da je iz gore citiranih dijelova dokumentacije o nabavi vidljivo da se kod radova koji se traže u predmetnom postupku javne nabave, a gdje ti radovi uključuju isporuku i ugradnju razne opreme, radi upravo o istim radovima i opremi istih tehničkih karakteristika koju je naručitelj propisao pod točkom „5.2.1.3. Dodatno pojašnjenje kriterija“ u dijelu dokumentacije o nabavi „Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama“. Stoga je razvidno, smatra žalitelj, da se sukladno točki „5.2.1.3. Dodatno pojašnjenje kriterija“ tehnička i stručna sposobnost može dokazati samo istim radovima kao što je predmet nabave u predmetnom postupku, a što je u suprotnosti sa relevantnim člancima ZJN 2016. Na ovaj način, gdje se propisanim uvjetima tehničke i stručne sposobnosti ne dopušta dokazivanje iskustva radovima sličnim predmetu nabave, žalitelj smatra da je naručitelj postupio protivno relevantnim odredbama ZJN 2016.

Osim gornje činjenice da naručitelj u predmetnom postupku ne dopušta dokazivanje iskustva radovima sličnim predmetu nabave, vidljivo je, ukazuje žalitelj, da je naručitelj odredbama točaka 5.2.1.3 i 5.2.1.4 unio dodatne ograničavajuće i diskriminacijske kriterije na način da je odredio da će prihvatiti samo one radove koji su izvedeni u trafostanicama istog ili sličnog naponskog nivoa (X/35 kV ili X/20(10) kV). Ovaj sporni uvjet nedvojbeno proizlazi iz odredbi točke 5.2.1.3 gdje naručitelj sam navodi da je u dokumentaciji o nabavi propisao uvjete tehničke i stručne sposobnosti koji se odnose na ranije izvedene radove u

trafostanicama istog ili sličnog naponskog nivoa, te iz odredbi točke 5.2.1.4 kojom se traži izvršenje jednog ili više ugovora u trafostanicama naponskog nivoa X/35 kV ili X/20(10) kV.

Uvidom u Tehničku specifikaciju, vidljivo je, upućuje žalitelj, da ista u dijelu 3.1. Program kontrole i osiguranja kvalitete za građevinske radove (stranice 81. – 114. Tehničke specifikacije) sadrži detaljni opis svih vrsta građevinskih radova koji se traže u predmetnom postupku nabave, a to su redom: geodetski radovi, zemljani radovi, asfalterški radovi, radovi na prometnoj signalizaciji, betonski i armirano betonski radovi, radovi na izvođenju betonskih konstrukcija, zidarski radovi, krovopokrivački radovi, limarski radovi, izolaterski radovi, gipsarski radovi, radovi od PVC profila, aluminijski radovi, bravarski radovi, keramičarski radovi, fasaderski radovi, ličilački radovi, podopolagački radovi, radovi izgradnje vodovodne instalacije i radovi izgradnje kanalizacijske instalacije.

Nadalje, ukazuje da je uvidom u Tehničku specifikaciju vidljivo da ista u dijelu 3.2. Program kontrole i osiguranja kvalitete za elektro radove (stranice 116. – 130. Tehničke specifikacije) sadrži detaljni opis elektromontažnih radova na isporuci, ugradnji i ispitivanjima elektro opreme koje se traži u ovom predmetu nabave.

Žalitelj ističe da je iz odredaba Tehničke specifikacije vidljivo da se kod traženih vrsta građevinskih i elektromontažnih radova ne radi o radovima koji bi bili specifični samo za radove u trafostanicama naponskog nivoa x/35 kV ili x/20(10) kV. Naime, žalitelj je mišljenja da potencijalni ponuditelji traženo iskustvo na radovima koji su isti ili slični predmetu nabave stječu na ugovorima za izvođenje građevinskih i elektromontažnih radova na brojnim vrstama infrastrukturnih objekata, a pri čemu su ugovori u trafostanicama samo jedan od mogućih temelja stjecanja iskustva. Svojom odlukom kojom se ispunjavanje tehničke i stručne sposobnosti ograničava samo na one radove koji su prethodno izvedeni u trafostanicama, naručitelj je po mišljenju žalitelja postavio ograničavajući i diskriminacijski kriterij kojim se iz sudjelovanja u ovom postupku nabave isključuju svi potencijalni ponuditelji kojim posjeduju iskustvo na radovima koji su isti ili slični predmetu nabave, ali pri tome takvo iskustvo nije stečeno na usko ograničenom području trafostanica kako to nezakonito uvjetuje naručitelja.

Štoviše, kada bi kojim slučajem potencijalni ponuditelji i posjedovali traženo iskustvo stečeno samo na radovima na uskom području trafostanica, sve i tada takvo iskustvo ne bi bilo dovoljno budući je i takav uzak segmet tržišta naručitelj dodatno ograničio svojim zahtjevom da se mora raditi isključivo o trafostanicama istog ili sličnog naponskog nivoa (x/35 kV ili x/20(10) kV).

Stoga je razvidno, smatra žalitelj, da je odredbama točke 5.2.1.4, kojom se traženo iskustvo ograničava isključivo na iskustvo stečeno samo na ugovorima u trafostanicama naponskog nivoa X/35 kV ili X/20(10) kV, naručitelj postupio protivno relevantnim odredbama ZJN 2016. Mišljenja je da se radi o neopravdanom, ograničavajućem i diskriminirajućem uvjetu kojim se direktno ograničava tržišno natjecanje kojim se ne priznaje iskustvo na radovima koji su isti ili slični predmetu nabave, ako pri tome nije ujedno udovoljeno i zahtjevu da se radi o ugovorima isključivo u trafostanicama istog ili sličnog naponskog nivoa (X/35 kV ili X/20(10) kV).

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je u točkama 5.2.1.3. i 5.2.1.4. dokumentacije o nabavi u dijelu Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, definirao uvjete tehničke i stručne sposobnosti u potpunom suglasju s odredbama članaka 256. i 268. ZJN 2016. Definiranje "sličnih radova" kroz parametre naponske razine od 35 kV ili više, te ugradnju transformatora od 4 MVA, ne predstavlja zahtjev za identičnim radovima, već postavljanje minimalne razine iskustva nužne za kvalitetno izvršenje ovako složenog predmeta nabave. Suprotno navodima žalitelja, naručitelj smatra da nije ograničio reference na "iste" radove, što je vidljivo iz odredbe kojom se priznaju radovi na naponskoj razini 35 kV "ili više". Time je omogućeno sudjelovanje svim gospodarskim subjektima koji imaju iskustvo na složenijim sustavima (npr. 110 kV), što potvrđuje da je kriterij postavljen šire od samog

predmeta nabave. Pojašnjava da specifikacija radova u opisu iskustva (poput broja polja ili snage transformatora) služi isključivo utvrđivanju tehničke kompetencije za rukovanje specifičnom opremom koja je predmet ovog postupka. Zaključuje da su postavljeni uvjeti objektivni, izravno vezani uz predmet nabave i razmjerni njegovoj naravi i važnosti za elektroenergetski sustav, čime naručitelj smatra da je postupio u skladu sa zakonskim ovlaštenjima.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u dokument Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, gdje je kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti u točki 5.2.1.4. naručitelj propisao da ponuditelj mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 5 (pet) godina koje prethode toj godini uredno izvršio jedan ili više ugovora u trafostanicama naponskog nivoa X/35 kV ili X/20(10) kV za izvođenje radova vezano uz predmet nabave ili slične radove, a čiji je iznos jednak ili veći od 4.200.000,00 eura. Nadalje, u točki 5.2.1.3. Dodatno pojašnjenje kriterija, naručitelj je propisao sljedeće: „Pod sličnim radovima podrazumijevaju radovi koji obuhvaćaju izgradnju ili rekonstrukciju građevina sukladno nacionalnoj klasifikaciji vrsta objekata (stambene i nestambene zgrade), izvođenje elektromontažnih radova uključujući i isporuku slične ili iste opreme na izgradnji/rekonstrukciji transformatorske stanice naponske razine 35 kV ili više, minimalnog obima dva vodna ili transformatorska polja, te ugradnju opreme upravljanja, zaštite i mjerenja postrojenja 35 kV ili više minimalnog obima dva vodna ili transformatorska polja, te isporuku i ugradnju energetskog transformatora nazivne snage 4 MVA ili veće. Naručitelj je u dokumentaciji o nabavi propisao uvjete tehničke i stručne sposobnosti koji se odnose na ranije izvedene radove u trafostanicama istog ili sličnog naponskog nivoa. Takvo traženje u pogledu sličnosti opravdano je složenošću predmeta nabave – izgradnjom nove TS 35/20(10) kV – koja obuhvaća izvođenje radova visokog stupnja tehničke zahtjevnosti i međusobne povezanosti. Zahtjevom za dokazivanje iskustva na istim ili sličnim ugovorima osigurava se da gospodarski subjekt raspolaže odgovarajućim stručnim znanjem i praktičnim iskustvom u izvođenju radova u objektima propisanog tehničkog karaktera i složenosti, što je nužno radi urednog i kvalitetnog izvršenja ovog ugovora.“.

Uzevši u obzir navode žalitelja koji ističe da naručitelj traži iskustvo upravo na poslovima koji su identični predmetu nabave ovog postupka javne nabave, potrebno je uputiti na dijelove Tehničke specifikacije, gdje je u točki 1.1. 35 kV postrojenje, propisano da će se postrojenje 35 kV se izvesti s potpuno dogotovljenim i tvornički ispitanim samostojećim kompaktnim zrakom izoliranim, sklopnim blokovima za unutarnju montažu sa stupnjem izolacije Si 38 ili višim, opremljeni izvlačivim vakuumskim prekidačima, mjernim transformatorima, zemljo spojnicima, te potrebnom upravljačkom, signalnom, registracijskom, zaštitnom i regulacijskom opremom. Postrojenje ima jednostruke izolirane sabirnice i sadržava: dva transformatorska polja, dva vodna polja, mjerno polje. Dakle, postrojenje 35 kV je izvedeno s tvornički potpuno dogotovljenim i ispitanim sklopnim blokovima. Sastoji se od pet sklopnih blokova koji su postavljeni u jedan red. Sa stražnje strane sklopnih blokova omogućen je pristup za potrebe održavanja, a kroz kabelski prostor ispod postrojenja će se položiti energetski i signalni kabeli do svakog polja posebno. Svako polje 35 kV postrojenja ima svoj terminal polja s objedinjenom zaštitom, upravljanjem i klasične strujne mjerne transformatore. U točki 1.3 Energetski transformatori, propisano je da će se u TS 35/20(10) kV Vrlika ugraditi dva energetska transformatora s automatskom regulacijom napona na VN strani (+TR1 i +TR2) istih tehničkih karakteristika: nazivna snaga 4000 kVA.

Odredbe ZJN 2016 na koje treba uputiti kod ocjene žalbenog navoda su one iz članaka 256., 259. i 403. ZJN 2016.

Dakle, naručitelj je dokumentacijom o nabavi propisao obvezu dokazivanja izvršenja jednog ili više ugovora u trafostanicama naponskog nivoa X/35 kV ili X/20(10) kV, u vrijednosti

najmanje 4.200.000,00 eura, dok je u točki 5.2.1.3. dodatno pojasnio da se pod sličnim radovima podrazumijevaju radovi koji obuhvaćaju izgradnju ili rekonstrukciju građevina (stambene i nestambene zgrade), izvođenje elektromontažnih radova uz isporuku slične ili iste opreme na izgradnji/rekonstrukciji transformatorske stanice naponske razine 35 kV ili više, minimalnog obima dva vodna ili transformatorska polja, uključujući ugradnju opreme upravljanja, zaštite i mjerenja te isporuku i ugradnju energetskog transformatora nazivne snage 4 MVA ili veće.

Suprotno tvrdnjama žalitelja, iz citiranih odredaba ne proizlazi da je naručitelj tražio isključivo identične radove kao one koji su predmetom nabave. Naime, naručitelj je kao prihvatljive predvidio radove na transformatorskim stanicama naponske razine 35 kV ili više, čime je obuhvatio i složenije sustave (npr. više naponske razine), a ne samo transformatorske stanice istovjetne predmetu nabave. Također, kao relevantno iskustvo predviđena je izgradnja ili rekonstrukcija građevina (stambenih i nestambenih), čime je kriterij formuliran šire od samog pojma „izgradnja nove TS 35/20(10) kV“. Jednako tako, zahtjev za transformator nazivne snage 4 MVA ili veće ne ograničava iskustvo na istu snagu, već uključuje i radove na većim snagama.

Državna komisija prihvaća obrazloženje naručitelja da su sporni uvjeti postavljeni radi osiguranja minimalne razine tehničke i stručne sposobnosti potrebne za uredno i pravodobno izvršenje ugovora, uzimajući u obzir složenost predmeta nabave koji obuhvaća izvođenje građevinskih i elektromontažnih radova visokog stupnja tehničke zahtjevnosti i njihove međusobne povezanosti. Iz Tehničke specifikacije razvidno je da predmet nabave uključuje izvedbu 35 kV postrojenja sa sklopnim blokovima, ugradnju sustava upravljanja, zaštite i mjerenja te ugradnju energetskih transformatora nazivne snage 4000 kVA, što opravdava zahtjev za iskustvom na radovima usporedive tehničke složenosti.

U tom smislu, uzimajući u obzir relevantne odredbe ZJN 2016, naručitelj je ovlašten, u okviru svojih diskrecijskih ovlasti, odrediti predmet nabave i razinu sposobnosti koju smatra nužnom za njegovo izvršenje, pri čemu je ograničen načelima javne nabave i minimalnim razinama sposobnosti propisanim Zakonom. Žalitelj u konkretnom slučaju nije dokazao da bi sporni uvjeti prelazili granice razmjernosti ili da bi bili u suprotnosti s odredbama ZJN 2016 koje uređuju dopuštene minimalne razine tehničke i stručne sposobnosti. Sama činjenica da se iskustvo traži u području transformatorskih stanica određene naponske razine ne čini uvjet nezakonitim, ako je takav zahtjev objektivno povezan s predmetom nabave i njegovom tehničkom složenošću.

Slijedom navedenog, Državna komisija ocjenjuje da žalitelj nije dokazao da su odredbe točaka 5.2.1.3. i 5.2.1.4. Kriterija kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama protivne člancima 256. i 259. ZJN 2016 te je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi ističe da je naručitelj je kod opisa određenih stavki troškovnika uputio na točno određeni tip proizvoda i naziv proizvođača unatoč činjenici da se radi o proizvodima koje je bilo moguće precizno i razumljivo opisati bez upućivanja na tip proizvoda i naziv proizvođača. Konkretno, upućuje na sljedeće stavke Troškovnika:

- Excel kartica „Transformatori“

- 1.1.1. Trofazni energetski uljni transformator Tip : TBN 4000-36X, "Končar D&ST" ili jednakovrijedan

- Excel kartica „35 kV postrojenje“

- 3.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 38, "Končar" ili jednakovrijedan

- 3.1.1.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 38, "Končar AP" ili jednakovrijedan

- 3.1.1.2. Tropolni vakuumski prekidač Tip: VK 38-16-8, "Končar AP" ili jednakovrijedan

- 3.1.1.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja Tip: REX 615 "ABB" ili jednakovrijedan

3.1.2.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 38, "Končar AP" ili jednakovrijedan

3.1.2.2. Tropolni vakuumski prekidač Tip: VK 38-16-8, "Končar AP" ili jednakovrijedan

3.1.2.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja Tip: REX 640 "ABB" ili jednakovrijedan

3.1.2.9. Numerički automatski regulator napona Tip: TAPCON ISM 6GC64, "Maschinenfabrik Reinhausen" ili jednakovrijedan

3.1.2.11. Ravno tipkalo Tip kao: 1TP22-RO, „Končar“ ili jednakovrijedan

3.1.3.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 38, "Končar" ili jednakovrijedan

3.1.3.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja Tip: REX 615 "ABB" ili jednakovrijedan

3.3.1. Kabelski završetak Tip: POLT-42E/1XI-ML-5-13 "Raychem" ili jednakovrijedan

3.3.6. Kabelski završetak Tip: POLT-42E/1XO-ML-5-13 "Raychem" ili jednakovrijedan

3.3.10. Metaloksidni odvodnik prenapona Tip: POLIM – S32 "ABB" ili jednakovrijedan

3.4.1. Jednožilni energetski kabel Tip: EAXeCWB 1x185/25mm² 20,8/36(41,5) kV "ELKA" ili jednakovrijedan

- Excel kartica „20 kV postrojenje“

5.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 24, "Končar AP" ili jednakovrijedan

5.1.1.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 24, "Končar AP" ili jednakovrijedan

5.1.1.2. Tropolni vakuumski prekidač "Tip: VK Σ 24-16-8, „Končar AP“ ili jednakovrijedan"

5.1.1.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja "Tip: REX 615 „ABB“ ili jednakovrijedan"

5.1.2.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 24, "Končar AP" ili jednakovrijedan

5.1.2.2. Tropolni vakuumski prekidač "Tip: VK Σ 24-16-8, ""Končar AP"" ili jednakovrijedan"

5.1.2.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja Tip: REX 615 "ABB" ili jednakovrijedan"

5.1.3.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 24, "Končar AP" ili jednakovrijedan

5.1.3.2. Tropolni vakuumski prekidač "Tip: VK Σ 24-16-12, „Končar AP“ ili jednakovrijedan"

5.1.3.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja "Tip: REX 615 „ABB“ ili jednakovrijedan"

5.1.3.9. Jedinica za mjerenje kakvoće električne energije "Tip: 61SGD1MVS1MAS5, „DRANETZ BMI“ ili jednakovrijedan"

5.1.4.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 24, "Končar AP" ili jednakovrijedan

5.1.4.2. Tropolni vakuumski prekidač "Tip: VK Σ 24-16-12, ""Končar AP"" ili jednakovrijedan"

5.1.4.6. Jedinica upravljanja i zaštite polja "Tip: REX 615 „ABB“ ili jednakovrijedan"

5.1.5.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 24, "Končar AP" ili jednakovrijedan

5.1.5.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja "Tip: REX 615 „ABB“ ili jednakovrijedan"

5.1.6.1. Modulni metalom oklopljeni sklopni blok Tip: BVK 24, "Končar AP" ili jednakovrijedan

5.1.6.7. Jedinica upravljanja i zaštite polja "Tip: REX 615 „ABB“ ili jednakovrijedan"

5.3.1. Kabelski završetak Tip: POLT-24D/1XI-ML-4-13. "Raychem" ili jednakovrijedan

5.3.10. Kabelski završetak Tip: POLT-24D/1XO-ML-4-13 "Raychem"

5.3.13. Metaloksidni odvodnik prenapona, Tip: POLIM – S12. "ABB" ili jednakovrijedan"

- 5.3.17. Metaloksidni odvodnik prenapona Tip: POLIM – S24. "ABB" ili jednakovrijedan
- 5.4.2. Jednožilni energetski kabel Tip: NA2XS(F)2Y 1x185/25 mm², 12/20 kV „ELKA“ ili jednakovrijedan
- Excel kartica KT i AC razvod
- 7.1.1. Trofazni uljni transformator Tip: 6TBNp 100-24x/AAA „Končar D&ST“ ili jednakovrijedan
- 7.1.3. Kabelski završetak Tip: POLT-24D/1XI-ML-4-13 „Raychem“ ili jednakovrijedan
- 7.2.2. Tropolni niskonaponski prekidač Tip: ASM400; „Končar“ ili jednakovrijedan
- 7.2.10. Mjerni terminal Tip: Alfa 5 Tectra ili jednakovrijedan
- 7.2.14. Alarm monitor Tip: AM-16 IEL ili jednakovrijedan
- Excel kartica DC razvod
- 9.1.1. Sustav istosmjernog napajanja Tip: KONIS-C 110 V Končar-INEM ili jednakovrijedan
- 9.1.2. Visokofrekventni ispravljač Tip: CFS 110 V / 20 A, Končar - INEM ili jednakovrijedan
- 9.1.3. Upravljačku jedinicu Tip: KONLOG, "Končar - INEM" ili jednakovrijedan
- 9.1.22. Strujnu sondu Tip: LA255-S, LEM ili jednakovrijedan
- 9.1.26. Akumulatorska baterija Tip: 3 OPzS 150 LA „GNB“ ili jednakovrijedan
- Excel kartica Komunikacije i upravljanje
- 11.1.4. "Modularni upravljivi ethernet preklopnik Tip: RSG2100 Siemens Ruggedcom ili jednakovrijedan"
- 11.3.3. "Modularni upravljivi ethernet preklopnik Tip: RSG2100 Siemens Ruggedcom ili jednakovrijedan"
- Excel kartica EL instalacije
- 13.2.13. DC/DC pretvarač Tip: 8862-80/12, „Mascot“ ili jednakovrijedan
- 13.4.1. Čelični višekutni stup Tip: KORS-1B-600 ili jednakovrijedan
- 13.4.3. Cestovna svjetiljka Tip: Philips Unistreet BGP281 ili jednakovrijedan
- Excel kartica Kanali i brtve
- 19.2.1. Dvostruka brtvena uvodnica Tip: HSI 150-K2/250, HauU Technik ili jednakovrijedan
- 19.2.2. Brtveni element Tip: HSI 150-M 168-WR HauU Technik ili jednakovrijedan
- 19.2.3. Spojnica Tip: KES-M 150-HTV, HauU Technik ili jednakovrijedan
- 19.2.4. Kabelska brtva Tip: HSI 150-DG-3/24-54 HauU Technik ili jednakovrijedan
- 19.2.5. Kabelska brtva Tip: HSI 150-DG-6/10-36 HauU Technik ili jednakovrijedan
- 19.2.6. Izolirani provodni svornik Tip: HEA-IS-M12/250 HauU Technik ili jednakovrijedan.
- Excel kartica Telekom
- 21.1.1. Preklopnik - usmjernik Tip: CISCO Catalyst 3650-24PD ili jednakovrijedan
- 21.1.7. Fiksni IP telefon Tip: Optipoint 410 Economy „Siemens“ ili jednakovrijedan
- Excel kartica Strojarski dio
- 3.1 Dimovodna zaklopka Tip EK-JZ „Trox“ ili jednakovrijedan.

Žalitelj ističe da za gornje stavke u dokumentaciji o nabavi nisu navedeni nikakvi kriteriji mjerodavni za ocjenu jednakovrijednosti niti je obrazloženo zašto se ove stavke ne bi mogle razumljivo i precizno opisati bez pozivanja na konkretne proizvode. Žalitelj smatra da je ovdje naručitelj postupio prema članku 210. stavak 2. ZJN 2016 i upućivanje na točno određenu marku popratilo riječima „ili jednakovrijedno“, međutim, naručitelj je pri tome propustio ispoštovati i idući stavak toga članka te navesti kriterije mjerodavne za ocjenu jednakovrijednosti, a bez kojih je nama kao ponuditelju nemoguće usporediti i ponuditi alternativne proizvode.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je u svim navedenim stavkama Troškovnika postupio sukladno članku 210. stavku 2. ZJN 2016, budući da je svako navođenje naziva proizvođača ili tipa proizvoda popratio dodatkom „ili jednakovrijedne“. Neosnovana je tvrdnja žalitelja da naručitelj nije naveo kriterije mjerodavne za ocjenu jednakovrijednosti. Naprotiv, iz samog opisa svake pojedine stavke troškovnika i pripadajuće tehničke specifikacije (npr. nazivna snaga transformatora, naponska razina, tip izolacije, materijal kabela, broj polja postrojenja, mikronaža zaštite itd.) jasno proizlaze tehnički parametri koje ponuđeni jednakovrijedni proizvod mora zadovoljiti. Naručitelj tumači da opis stavke s navedenim tehničkim karakteristikama sam po sebi predstavlja skup kriterija za ocjenu jednakovrijednosti. Nadalje, ističe da je u dokumentaciji o nabavi općenito propisan način na koji ponuditelj dokazuje jednakovrijednost, čime je ponuditeljima osigurana jasna uputa za postupanje. Obveza je gospodarskog subjekta da, koristeći svoje stručno znanje, ponudi proizvod koji po svojim tehničkim značajkama odgovara opisanom standardu. Naručitelj smatra da nije dužan za svaku pojedinu stavku troškovnika ponavljati ili dodatno obrazlagati kriterije ako su oni sadržani u tehničkom opisu predmeta nabave. Dodatno naglašava da Tehnička specifikacija općenito propisuje da je ponuditelju dopušteno ponuditi navedenu opremu ili jednakovrijednu, uz obvezu da ponuđena oprema udovoljava tehničkim zahtjevima i da se za pojedine karakteristike izričito navodi što se smatra „jednakim ili boljim po pravilima struke“. Primjerice, naručitelj ukazuje da opis stavke DC/DC pretvarača sadrži jasne minimalne tehničke parametre (ulazni napon 110 V DC, izlaz 12 V DC, snaga min. 70 W, zatvoreni tip kućišta i način montaže), opis preklopnika/usmjernika (napajanje 100-240 V AC, 24 Ethernet porta 10/100/1000, USB, RAM/CPU) te opis cestovne svjetiljke (npr. LED izvor min. 4000 lm, minimalna učinkovitost). Takvi opisi predstavljaju upravo mjerodavne kriterije na temelju kojih se može dokazivati jednakovrijednost ponuđene opreme.

Ocjenjujući žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj u Dijelu I Opći podaci o postupku nabave, u točki 3.1.2. Tehničke specifikacije, propisao sljedeće: „Detaljne tehničke specifikacije se nalaze u zasebnom prilogu. Kriteriji za ocjenu jednakovrijednosti predmeta nabave: Za stavke troškovnika gdje se navodi određeni naziv i/ili model (tip) proizvoda i/ili proizvođač, upisana je oznaka „ili jednakovrijedan“. Jednakovrijedna roba nudi se na način da se u stupac „tip ili proizvođač“ u troškovniku upiše naziv jednakovrijednog proizvoda. Naručitelj neće odbiti ponudu ponuditelja koji u svojoj ponudi na zadovoljavajući način, bilo kojim prikladnim sredstvom dokaže da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve određene Tehničkom specifikacijom odnosno troškovnikom. Prikladnim sredstvom može se smatrati tehnička dokumentacija proizvođača ili ispitni izvještaj priznatog tijela. Priznata tijela su ispitni i umjerni laboratoriji te potvrđena i inspekcijska tijela koja zadovoljavaju primjenjive europske norme. Ukoliko ponuditelj dokumentima u ovoj točki ne dokaže da ponuđena roba zadovoljava zahtjeve u pogledu opisa predmeta nabave i Tehničkom specifikacijom postavljene uvjete, naručitelj će takvu ponudu odbiti. Naručitelj će pored normi navedenih u tehničkoj specifikaciji/troškovniku prihvatiti i jednakovrijedne norme. Izrada po drugim normama odnosno po drugim odredbama iz tehničke regulative koja osigurava iste ili bolje karakteristike i/ili kvalitetu također će biti prihvaćena. U slučajevima kada javni naručitelj koristi mogućnost upućivanja na specifikacije iz članka 209. točke 1. ZJN 2016 u obliku izvedbenih ili funkcionalnih zahtjeva, neće odbiti ponudu za radove, robu ili usluge koji odgovaraju nacionalnoj normi kojom se prihvaća europska norma, europskom tehničkom odobrenju, zajedničkoj tehničkoj specifikaciji, međunarodnoj normi ili tehničkom referentnom sustavu koji je utvrdilo europsko normizacijsko tijelo, ako se te specifikacije odnose na izvedbene ili funkcionalne zahtjeve koje je javni naručitelj propisao. Kada javni naručitelj koristi mogućnost upućivanja na specifikacije iz članka 209. točke 2. ZJN 2016, neće odbiti ponudu zbog toga što ponuđeni radovi, roba ili usluge nisu u skladu s tehničkim specifikacijama na koje je uputio, ako

ponuditelj u ponudi na zadovoljavajući način javnom naručitelju dokaže, bilo kojim prikladnim sredstvom što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. ZJN 2016, da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane Tehničkom specifikacijom i Troškovnikom. U slučaju iz članka 211. stavka 1. ZJN 2016 ponuditelj mora na zadovoljavajući način javnom naručitelju, bilo kojim prikladnim sredstvom što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. ZJN 2016, dokazati da radovi, roba ili usluge koji odgovaraju normi udovoljavaju izvedbenim ili funkcionalnim zahtjevima javnog naručitelja. Ukoliko ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu nudi izradu po jednakovrijednim normama jednakovrijednost će na kraju postupka ukoliko naručitelj zatraži dokazivati dostavom ažurnih popratnih dokumenata, odnosno potvrdama i drugom dokumentacijom kojom dokazuje da je ispunio propisane uvjete iz Tehničke specifikacije. Napomena: U tehničkoj specifikaciji, odnosno kod stavki troškovnika u kojima se upućuje na određeni tip i/ili proizvođača opreme odnosno na određene norme podrazumijeva se da je navedeno upućivanje popraćeno izrazom „ili jednakovrijedno“ sukladno čl. 209. i čl. 210. ZJN 2016 ukoliko izraz „ili jednakovrijedno“ i nije naveden.“.

Prilikom uvida u sve dijelove Troškovnika koji su predmetom žalbenog navoda, utvrđeno je da je točno da je naručitelj u svim stavkama uputio na konkretan proizvod konkretnog proizvođača, međutim, ujedno je za sve proizvode propisao detaljne tehničke karakteristike kojima proizvodi trebaju udovoljavati.

Kod ocjene žalbenog navoda valja primijeniti odredbe ZJN 2016 sadržane u člancima 209., 210., 211. i 403. ZJN 2016.

U konkretnom slučaju naručitelj je u spornim stavkama troškovnika opisao predmet nabave na način da je uputio na tehničke specifikacije, odnosno propisao minimalne tehničke karakteristike kojima svaki proizvod treba udovoljiti, međutim, pored toga, ujedno je uputio i na točno određenu marku određenih proizvođača (Končar, ABB itd.). Dakle, za sve sporne stavke naručitelj je kod formuliranja tehničke specifikacije primijenio kako mogućnost propisanu člankom 209. točkom 2. ZJN 2016 tako i onu iz članka 210. stavka 2. ZJN 2016.

Međutim, iz odredaba ZJN 2016 proizlazi da se tehničke specifikacije primarno formuliraju upućivanjem na tehničke specifikacije, odnosno propisivanjem minimalnih tehničkih karakteristika kojima svaki proizvod treba udovoljiti. Pri tome naručitelj treba voditi računa da u fazi pregleda i ocjene ponuda, sukladno propisanom u članku 211. stavku 2. ZJN 2016, ne smije odbiti ponudu zbog toga što ponuđeni proizvodi eventualno nisu u skladu s tehničkim specifikacijama na koje je uputio, ako ponuditelj u ponudi na zadovoljavajući način dokaže da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama.

Tek iznimno, ukoliko se predmet nabave ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati na taj način, tada je naručitelj ovlašten upućivati na određenu marku. Naručitelj je upravo načinom kako je formulirao Troškovnik, potvrdio da se svi proizvodi koje nabavlja mogu dovoljno precizno i razumljivo opisati, odnosno na način da se uputi na tehničke specifikacije, propišu minimalne tehničke karakteristike kojima svaki proizvod treba udovoljiti. Stoga, u konkretnom slučaju nije bilo mjesta pored toga upućivati i na marku konkretnog proizvođača. Dakle, naručitelj u konkretnom slučaju nije dokazao opravdanost potrebe upućivanja na određenu marku, proizvod ili proizvođača, te je prema ocjeni ovog tijela navod žalitelja ocijenjen osnovanim.

Uzevši u obzir prethodnu ocjenu, ovo tijelo žalbene navode vezane za nedostatak propisivanja kriterija za ocjenu jednakovrijednosti nije ocjenjivalo, s obzirom na zaključak da u spornim stavkama troškovnika upućivanje na određenu marku proizvoda nije niti bilo dopušteno.

Žalitelj dalje u žalbi ističe da se, kako je na to već upućivao, i prethodni (poništeni) postupak javne nabave kao i ovaj novi postupak nabave temelje na podacima iz jednog te istog glavnog projekta broj 9739/1 koji nosi datum prosinac 2021. godine, a gdje je naručitelj dijelove tog istog glavnog projekta u oba slučaja objavio kao sastavne dijelove dokumentacije o nabavi. Također, žalitelj ističe da u oba slučaja nije došlo do značajnijih izmjena u Tehničkoj specifikaciji i Troškovniku, a što je po mišljenju žalitelja jasan pokazatelj da se u novom postupku obujam traženih radova nije promijenio. Unatoč tome što je obujam radova koji se traže Troškovnikom ostao potpuno isti, naručitelj je, ukazuje žalitelj, u odnosu na prvi (poništeni) postupak znatno postrožio uvjete po pitanju broja radnika, odnosno raspolaganja tehničkim stručnjacima.

Tako je kod prvog (poništenog) postupka bilo traženo da ponuditelj popisom mora dokazati da raspolaže s: a) najmanje jednim (1) ovlaštenim inženjerom gradilišta građevinske struke, b) najmanje jednim (1) ovlaštenim inženjerom gradilišta elektrotehničke struke, c) najmanje jednim (1) ovlaštenim inženjerom elektrotehničke struke, d) najmanje jednim (1) ovlaštenim inženjerom geodetske struke, e) najmanje jednim (1) specijalistom za konfiguriranje, parametriranje i ispitivanje ponuđenih terminala polja, f) najmanje jednim (1) specijalistom za izradu elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više.

Žalitelj ukazuje da se sada pak traže sljedeći stručnjaci: a) jedan (1) inženjer gradilišta (građevinske struke) koji će biti angažiran za obavljanje poslova inženjera gradilišta pri građevinskim radovima na izgradnji transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više. Predložena osoba treba biti s iskustvom na izgradnji/rekonstrukciji minimalno jedne građevine sukladno nacionalnoj klasifikaciji vrsta objekata (stambene i nestambene zgrade), b) jedan (1) inženjer gradilišta (elektrotehničke struke) - koji će biti angažiran za obavljanje poslova inženjera gradilišta pri elektromontažnim radovima na izgradnji transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više. Predložena osoba treba biti s iskustvom na izgradnji/rekonstrukciji minimalno jedne građevine sukladno nacionalnoj klasifikaciji vrsta objekata (stambene i nestambene zgrade), c) jedan (1) ovlašten inženjer elektrotehničke struke koji će biti angažiran za izradu izvedbenog projekta s iskustvom u svojstvu projektanta izvedbenog projekta transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više. Predložena osoba treba biti s iskustvom na izradi minimalno jednog izvedbenog projekta u svojstvu projektanta izvedbenog projekta transformatorske stanice naponskog nivoa 35 kV ili više, d) jedan (1) ovlašten inženjer geodezije - koji će biti angažiran za izradu elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata prema kojima se obavlja iskolčenje transformatorskih stanica. Predložena osoba treba biti s iskustvom na izradi minimalno jednog elaborata iskolčenja ili geodetskih projekata prema kojima se obavlja iskolčenje transformatorskih stanica, e) jedan (1) specijalist za konfiguriranje, parametriranje i ispitivanje ponuđenih terminala polja. Predložena osoba također treba biti s iskustvom na konfiguriranju, parametriranju i ispitivanju minimalno jednog numeričkog uređaja zaštite naponske razine 35 kV ili više, f) jedan (1) specijalist za izradu elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više. Predložena osoba također treba biti sa iskustvom na izradi minimalno jednog elaborata zaštite postrojenja naponske razine 35 kV ili više, g) jedan (1) stručnjak elektrotehničke struke koji mora biti osposobljen za kibernetičku sigurnost u energetske automatizaciji u skladu s normom HRN EN IEC 62443-2-4:2024, h) jedan (1) stručnjak elektrotehničke struke, i) petnaest (15) radnika elektrostruke, j) pet (5) radnika za izvođenje građevinskih radova.

Dakle, žalitelj ističe da u odnosu na prvo (poništeno) nadmetanje naručitelj sada zahtjeva 15 radnika elektrostruke i 5 radnika građevinske struke, a da se pri tom predmet nabave, tehnički opis i troškovnik nisu značajnije mijenjali. Ovakav uvjet gdje se za isti obim posla traži novih 15 radnika elektrostruke i novih 5 radnika građevinske struke po mišljenju žalitelja predstavlja klasičan primjer nerazmjernosti prema članku 4. ZJN 2016 i jasno ograničenje tržišnog natjecanja. Slijedom navedenog, žalitelj smatra da je naručitelj

propisivanjem kumulativno postroženih i selektivnih kadrovskih uvjeta po pitanju novih 15 radnika elektrostruke i novih 5 radnika građevinske struke postupio protivno načelu razmjernosti iz članka 4. ZJN 2016 te načelu osiguranja tržišnog natjecanja iz članka 4. toga Zakona, budući da je bez objektivnog razloga značajno suzio krug gospodarskih subjekata sposobnih za sudjelovanje u predmetnom postupku.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je određivanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti njegovo autonomno pravo, pri čemu je dužan osigurati dokaze da će odabrani ponuditelj doista biti u stanju izvršiti ugovor. Činjenica da su projektna dokumentacija i troškovnik ostali isti kao u prethodnom, poništenom postupku, ni na koji način ne ograničava naručitelja u redefiniranju minimalnih razina sposobnosti u novom postupku, posebice ako je analiza prethodnog postupka ukazala na potrebu za većom sigurnošću u pogledu ljudskih resursa. Zahtjev za raspolaganjem s 15 radnika elektrostruke i 5 radnika građevinske struke, uz navedene stručnjake, izravno je vezan uz narav, opseg i dinamiku radova na izgradnji transformatorske stanice 35/20(10) kV. Pojašnjava da je riječ o kompleksnom infrastrukturnom objektu koji zahtijeva istovremeno izvođenje različitih grupa radova kako bi se ispoštovali predviđeni rokovi. Naručitelj smatra da nije dužan prilagođavati svoje opravdane tehničke zahtjeve trenutnoj tržišnoj situaciji ili individualnim kapacitetima pojedinih gospodarskih subjekata koji ne raspolazu dovoljnim brojem zaposlenika. Navod o nerazmjernosti smatra neosnovanim, jer po njegovom mišljenju propisani broj radnika odgovara realnim potrebama gradilišta ove razine složenosti. Ističe da cilj ovih uvjeta nije ograničavanje natjecanja, već eliminacija rizika od uvođenja u posao ponuditelja koji nemaju operativnu snagu za izvršenje ugovora, što bi dovelo do kašnjenja i ugroze elektroenergetskog sustava. Naručitelj smatra da ima pravo i obvezu zaštititi javni interes tražeći garanciju stvarne operativne sposobnosti. Naručitelj dodatno pojašnjava da uvjet „raspolaganja“ minimalnim brojem radnika ne znači nužno da radnici moraju biti zaposleni kod ponuditelja, već da ponuditelj mora dokazati da ima na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora. U tom smislu, ukazuje da se gospodarski subjekt može osloniti na sposobnost drugih subjekata te dokazati da će mu ti subjekti staviti resurse na raspolaganje, sukladno člancima 273. i 274. ZJN 2016, uz uvjet stvarnog sudjelovanja tih subjekata u izvršenju ugovora.

Kod ocjene žalbenog navoda provjerene su činjenice na koje upućuje žalitelj te je utvrđeno da točno citira točku dokumentacije o nabavi kojom je propisan uvjet tehničke i stručne sposobnosti u dijelu traženog raspolaganja stručnjacima.

Odredbe ZJN 2016 na koje treba uputiti kod ocjene žalbenog navoda su one iz članaka 256., 259. i 403. ZJN 2016.

Žalitelj u bitnome osporava zakonitost uvjeta tehničke i stručne sposobnosti u dijelu kojim se u ovom postupku, za razliku od prethodnog (poništenog) postupka, zahtijeva raspolaganje s dodatnih 15 radnika elektrostruke i 5 radnika za izvođenje građevinskih radova, pored ostalih stručnjaka. Pri tome žalitelj svoju argumentaciju temelji pretežito na usporedbi uvjeta iz prethodnog postupka s uvjetima iz predmetnog postupka, ističući da se obujam radova nije bitno promijenio.

Žalbeno tijelo prije svega ističe da naručitelj u novom postupku javne nabave nije vezan uvjetima i sadržajem dokumentacije o nabavi iz prethodno poništenog postupka. Svaki postupak javne nabave predstavlja zasebnu i samostalnu cjelinu, u okviru koje je naručitelj ovlašten, sukladno svojim potrebama i procjeni rizika, odrediti predmet nabave te minimalne razine tehničke i stručne sposobnosti koje smatra nužnima za uredno i pravodobno izvršenje ugovora, uz poštivanje načela iz članka 4. ZJN 2016. Sama činjenica da su projektna dokumentacija i troškovnik u bitnom ostali isti kao u prethodnom postupku ne znači da je naručitelj bio dužan zadržati identične uvjete sposobnosti. Naručitelj je u odgovoru na žalbu obrazložio da je, uzimajući u obzir složenost i dinamiku predmeta nabave, procijenio da je za

pravodobno izvršenje ugovora potrebno osigurati odgovarajuću operativnu snagu na gradilištu, uključujući istovremeno izvođenje različitih grupa radova.

Žalitelj, s druge strane, ne iznosi konkretne argumente niti dokaze iz kojih bi proizlazilo da je zahtjev za 15 radnika elektrostruke i 5 radnika građevinske struke nerazmjeran u odnosu na opseg i složenost radova, niti dokazuje da bi takav uvjet prelazio granice dopuštenih minimalnih razina sposobnosti. U žalbi u bitnom ostaje na usporedbi dvaju postupaka i općenitoj tvrdnji o nerazmjernosti, bez, primjerice, analize tržišnih okolnosti koje bi upućivale na nezakonitost takvog zahtjeva.

Nadalje, u pravu je naručitelj kada ističe da uvjet raspolaganja određenim brojem radnika ne podrazumijeva nužno da ti radnici moraju biti zaposleni kod ponuditelja, već da ponuditelj mora dokazati da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora. ZJN 2016 izričito omogućuje gospodarskim subjektima oslanjanje na sposobnost drugih subjekata, uz uvjet da će ti subjekti stvarno sudjelovati u izvršenju ugovora. Time se dodatno ublažava eventualni ograničavajući učinak predmetnog uvjeta.

Slijedom navedenog, ocjenjuje se da žalitelj nije dokazao da su predmetni uvjeti protivni načelu razmjernosti niti da neopravdano ograničavaju tržišno natjecanje, kako to ističe u žalbi te je žalbeni navod neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s navedenim, a temeljem odredbe članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, odlučeno je kao pod točkom 1. izreke ovog rješenja. U nastavku postupka naručitelj će postupiti sukladno odredbi članka 419. stavka 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 21.040,00 eura, koji se odnosi na plaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Konačno, stavkom 6. toga članka propisano je da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

S obzirom na to da je žaliteljev žalbeni zahtjev kojim traži poništenje dijelova dokumentacije o nabavi koji su zahvaćeni nezakonitošću osnovan, osnovan je i njegov zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Naime, žalitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 21.040,00 eura, koji iznos je pravilnom primjenom odredaba članka 430.a stavka 1. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka. Stoga je, sukladno ovlaštenju iz članka 425. stavka 1. točke 6. ZJN 2016, odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na

zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDsjednice

Zvonimir Jukić

